

NR. 1/2024, MIOVENI, ARGEȘ
ȘCOALA GIMNAZIALĂ "GEORGE TOPÎRCEANU"

Resurse educaționale

Jocuri de ieri, jocuri de azi - părinți și copii

În cadrul proiectului de parteneriat educațional
internațional TOPIRCEANU FEST, ediția a II-a, 2 iunie 2024

Revistă anuală

ISSN 3061 - 3078
ISSN - L 3061 - 3078

Colectivul de redacție:

Fera Oana - Maria

Zaboloteanu Georgiana

Lilea Emil Leonard

ISSN 3061 - 3078
ISSN - L 3061 - 3078

Cuprins:

MIȘCAREA - O NECESITATE.....	4
Prof. Zaboloteanu Georgiana - Liceul Construcții Mașini Mioveni, jud. Argeș	
Prof. Lilea Emil Leonard - Școala Gimn. "George Topîrceanu" Mioveni, jud. Argeș	
JOC ȘI JOACĂ.....	5
Prof. Ciorobea Victorița - Georgeta - Școala Gimn. "George Topîrceanu" Mioveni, jud. Argeș	
SĂ NE JUCĂM ÎMPREUNĂ CU PĂRINȚII!.....	7
Prof. înv. primar Ciobanu Aurelia - Școala Gimn. "George Topîrceanu" Mioveni, jud. Argeș	
PROIECT DE ACTIVITATE DIDACTICĂ.....	9
Prof. înv. primar Gilcă Oana Geanina - Școala Gimn. "George Topîrceanu" Mioveni, jud. Argeș	
Prof. înv. primar Fera Oana - Maria - Școala Gimn. "George Topîrceanu" Mioveni, jud. Argeș	
COPILĂRIA DE IERI ȘI AZI.....	17
Prof. Gheorghe Anișoara - Școala Gimn. "George Topîrceanu" Mioveni, jud. Argeș	
SFATURI PENTRU PĂRINȚI CARE VOR COPII CUMINȚI.....	18
Prof. Cochinescu Mihaela - Școala Gimn. "George Topîrceanu" Mioveni, jud. Argeș	
UTILITATEA ACTIVITĂȚILOR SPORTIVE ÎN EDUCAȚIA ȘCOLARĂ ȘI EXTRASCOLARĂ.....	23
Prof. înv. primar Necșulescu Elena - Școala Gimn. "George Topîrceanu" Mioveni, jud. Argeș	

ISSN 3061 - 3078
ISSN - L 3061 - 3078

Mișcarea - o necesitate!

Prof. Zaboloteanu Georgiana, Liceul Tehnologic Constructii de Masini Mioveni, Arges
Prof. Lilea Leonard, Școala Gimnazială "George Topîrceanu" Mioveni, Argeș

"SĂNĂTATEA ESTE UN ECHILIBRU ÎNTRE ALIMENTAȚIE SI ACTIVITATEA FIZICĂ"
(Hipocrate)

Miscarea in zilele noastre nu mai este un moft, o moda ci o necesitate. Traim vremuri in care in care sedentarismul pândește si prinde in capcana sa tot mai multi prichindei, alimentatia este modificata genetic fapt ce a dus la un dezechilibru hormonal la nivelul organismului copilului care mai devreme sau mai târziu se confruntă cu o problema a zilelor noastre si anume obezitatea. Și cu toate acestea, copiii prefera sa stea in fața calculatorului, să butoneze telefonul sau tableta în loc să iasa afară la joacă.

Tinerii si părintii ar trebuii sa inteleagă că o dezvoltare psihică si fizică armonioasă ține de practicarea sportului, indiferent de ramura sportivă aleasă.

De la fotbal pâna la mersul pe bicicletă, de la înot pâna la mersul pe jos, mișcarea le oferă copiilor șansa de a se dezvolta armonios.

Sportul, fie că este practicat in echipă fie individual, reprezintă o activitate benefică pentru copii, oferindu-le o multime de beneficii.

Ativitatea fizica stimuleaza sistemul imunitar, dezvoltă un sistem osos și muscular puternic, mentine greutatea corporala in limite normale. Copilul ce practică o activitate fizică are un somn mai bun, este un copil energic, are o minte mai ageră, are un echilibru emotional bun, socialzează mai bine, etc.

În concluzie, întoarcerea la joaca in aer liber, plimbatul cu bicicleta, săritul elasticului și a-l corzii, jucatul "funzei", efectuarea orelor de educatie fizică sau oricarei activități fizice nu fac altceva decât să căleasca si să pregătească copilul pentru viata. În plus toate acestea contribuie la un stil de viață sănătos și o minte deschisă

„Mișcarea poate, prin efectul său, să înlocuiască orice leac, dar toate leacurile lumii la un loc nu pot înlocui efectul mișcării.

”Torquato Tasso”

Adevărat !

Joc și joacă

Prof. CIROBEA VICTORIȚA-GEORGETA, Școala Gimnazială George Topîrceanu Mioveni , Argeș

Joaca este o activitate fascinantă. Nu avem întotdeauna timp să privim cu atenție jocul copiilor, cu atât mai mult să ne așezăm pe covor alături de ei, să uităm că suntem adulți serioși, plini de griji și responsabilități. Și totuși, când reușim să ne debarasăm măcar pentru câteva minute de bagajul acesta care ne desenează pe frunte încruntări, redevenim copii, râdem și suntem liberi, acolo pe covor, alături de cei mici. Atunci, în mod miraculos, se estompează diferența de vârstă, dispar neînțelegerile, vorbim aceeași limbă și comunicăm dincolo de cuvinte.

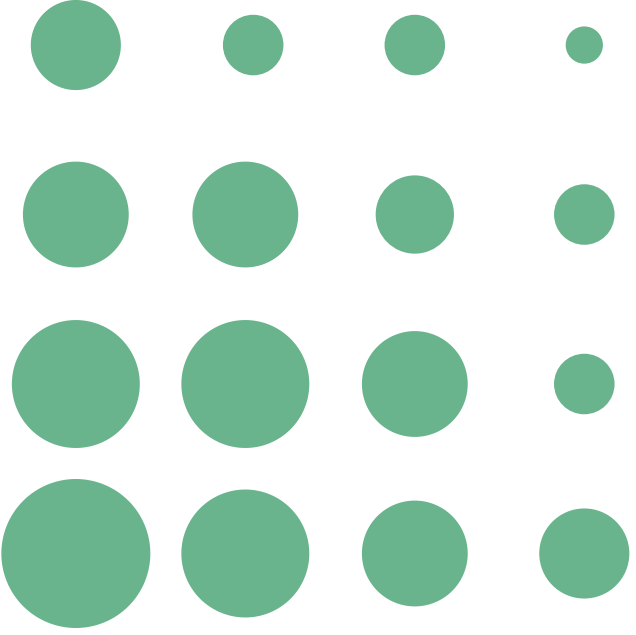
Prin joc, copiii descoperă lumea, înțeleg anumite roluri sociale sau familiale, învață lucruri noi, asimilează noțiuni și reguli. Oricât de încăpățânat e un copil atunci când vine vorba despre reguli, el acceptă imediat legile scrise sau nescrise ale jocului. Această lume paralelă funcționează perfect, tocmai pentru că este creată de imaginație. Orice gând năstrușnic în joacă este realizabil, orice fantezie primește credit și poate căpăta contur real. Joaca este până la urmă cea mai importantă treabă a copiilor. Ei iau jocul în serios și sunt total implicați, de aceea e atât de greu să restabilim contactul.

De ce este important să lasăm copiii la joacă? Jocul și joaca, în general, are multe beneficii, din toate punctele de vedere. Jocurile în aer liber sunt esențiale în dezvoltarea fizică a celor mici. Acestea îi ajută pe copii să - și îmbunătățească coordonarea, abilitățile motorii brute (mersul pe jos, mersul taras), echilibrul și abilitățile motrice fine (ridicarea obiectelor). Conform studiilor, copiii activi fizic tind să fie mai slabi și mai sănătoși, în timp ce copiii inactivi tind spre un stil de viață sedentar la vârsta adultă. Efortul fizic depus în timpul jocului îi va ajuta pe cei mici să își folosească depozitele naturale de energie având un somn mult mai liniștit.

Un alt beneficiu al jocului îl reprezintă exprimarea emoțiilor: Magia jocului le oferă copiilor puterea să-și exprime emoțiile prin crearea unei lumi imaginare cu diverse personaje care să exprime starea lor emoțională, cei mici învățând să se exprime. Prin joc, cei mici învăț să facă față emoțiilor înfruntând teama, furia, frustrarea în timp ce se confruntă cu acestea. Jocurile ajută la dezvoltarea laturii empatice, a încrederii și înțelegerea față de cei din jur. Descătușarea emoțiilor pe terenul de fotbal, slăbirea calităților de lider dezvoltate în jocuri de echipă sau deprinderile de a observa și aprecia detaliile unor haine și accesorii în jocurile cu păpuși, ori înclinarea spre dans și gimnastică ce conturează o conduită plină de grație și elegantă compun o paletă diversă de activități menite să stimuleze în același timp capacitățile fizice și emoționale ale copiilor canalizându-le spre o dezvoltare complementară și armonioasă.

Îmbunătățirea abilităților sociale: Prietenii copilăriei sunt printre cele mai prețioase comori. Prin joc se creează cele mai strănse relații de prietenie între copii și care pot dura până la adânci bătrâneți. Jocurile îi ajută pe cei mici să învețe cum să creeze și să mențină acele prietenii. Cei mici vor învăța să comunice, să facă compromisuri, să învaț să simtă sentimente, să rezolve conflicte și să respecte reguli. Abilitățile sociale sunt un factor foarte important în formarea relațiilor cu cei din jur atât în copilărie cât și în viața de adult.

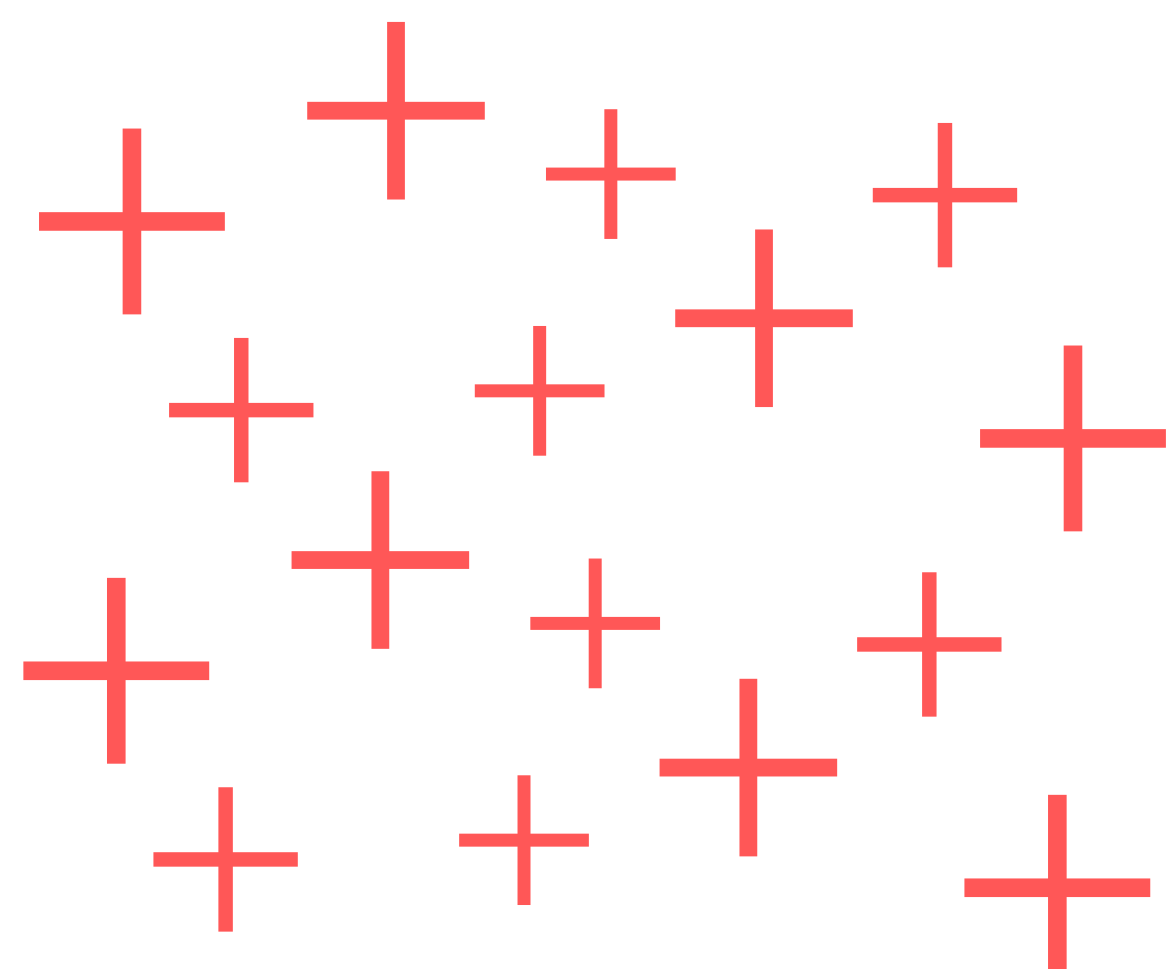

Una din cele mai bune metode de stimulare a creierului si de consolidare a abilitatilor cognitive este jocul in timp de copilul exploreaza obiectele, spatiile fizice si invata sa proceseze sunete. Jocul de tip auto-regizat ii ajuta pe cei mici sa isi perfectioneze abilitatile de luare a deciziilor, concentrarea si abilitatile de planificare.

Așadar, *Jocul si joaca* sunt teme foarte des intalnite in viata cotidiana, iar ele reflecta o anumita tendinta a omului spre socializare. Jocul este ca generalitate maistrict, de aceea el prezinta reguli, unele trebuie respectate, iar altele sunt menite sa fie incalcate. Astfel apare dorinta oricarei fiinte umane de a depasi ceea ce este normal, de a depasi pe altii si de a se depasi pe sine, o tendinta spre perfectiune, ca tel principal al vietii. Mediocritatea este pentru cei slabi, de aceea omul a inventat competitia ca modalitate de afirmare.

BIBLIOGRAFIE:

- „Mică enciclopedie a jocurilor”, Milos Zapletal, Editura Sport Turism, 1980

Să ne ”jucăm” împreună cu părinții!

Prof. Ciobanu Aurelia, Școala Gimnazială ”George Topîrceanu”, Mioveni, jud. Argeș

Ședințele cu părinții au un rol important în cadrul comunității școlare, fiind unul dintre modurile prin care părintele ține legatura cu școala. Această relație este benefică pentru părinți, deoarece se pot informa despre progresele copilului, despre tipurile de activități derulate pe parcursul anului școlar sau despre organizarea procesului de învățământ în cadrul clasei; pentru școală și cadrul didactic este o oportunitate de a cunoaște familia copilului, cu care lucrează la clasă, de a interacționa cu aceștia urmărind segmentele învățării și în mediul extrașcolar.

În general, ședințele cu părinții au un caracter informativ, datorită în principal schimbărilor importante care au avut loc în învățământul românesc în ultimii ani. Totuși, ar trebui să avem în vedere și latura formativă a acestor întâlniri pe care fiecare cadru didactic o poate dezvolta cu resurse minime de timp și materiale.

Prezint aici, câteva activități scurte și ușor de aplicat în cadrul ședințelor cu părinții, cu un puternic impact formativ și de îmbunătățire a relațiilor elev-părinte-cadru didactic.

1. Mă numesc..... sunt.... pot să spun...

- Timp de lucru: 15 min.
- Materiale: –
- reguli de lucru:
  - fiecare părinte răspunde conform modelului explicat de învățător/profesor;
  - dacă părintele nu dorește să participe la joc, nu vom insista, precizând că, părerea sa este foarte importantă, dar că, poate, o va împărtăși grupului data viitoare.

Poate fi o activitate cu aplicabilitate la ședințele de la începutul anului sau a unui nou ciclu de învățământ, când părinții nu se cunosc foarte bine între ei și nici cu cadrul didactic.

Activitate:

Părinții sunt rugați să se prezinte pe rând, după modelul:

Sunt Maria (numele mic al mamei sau al tatălui participant), sunt mama (tatăl) lui Ionuț (numele elevului a cărui părinte este). Despre Ionuț (numele elevului a cărui părinte este) pot să spun că este un copil harnic și cuminte (enumeră două calități ale elevului).

Această activitate are rolul de a-l face pe părinte să conștientizeze aspectele pozitive ale copilului său iar pentru cadrul didactic poate deveni o activitate de descoperire a resurselor elevilor săi, punctele tari pe care se poate sprijini în construirea unei relații cu aceștia.

2. Despre ce am vorbit cu copilul meu?

- Timp de lucru: 15 min.
- Materiale: –
- reguli de lucru:
  - fiecare părinte este rugat să spună despre ce subiect a discutat cu copilul săptămâna trecută;
  - dacă părintele nu dorește să participe la joc, nu vom insista, precizând că, părerea sa este foarte importantă, dar că, poate, o va împărtăși grupului data viitoare.

Activitate:

Rugăm părinții să se gândească și să spună grupului, în câteva cuvinte, despre ce subiect sau ce temă de interes au abordat săptămâna trecută cu copiii lor. Prin această activitate reliefăm rolul important al comunicării părinte-copil, încurajăm dezvoltarea relațiilor intra-familiale, iar cadrul didactic poate folosi temele de discuție expuse ca punct de plecare sau exemplificare în cadrul lecțiilor.

3. Să lucrăm împreună!

- Timp de lucru: nelimitat
- Materiale: la alegerea participantului
- Reguli de lucru:
  - părinții vor primi o temă pentru acasă, care va fi lucrată și finalizată împreună cu copilul până la următoarea ședință cu părinții.
  - dacă părintele nu dorește să participe la activitate, nu vom insista; precizăm importanța contribuției sale și faptul că, dacă va dori, va participa la activitate data viitoare.

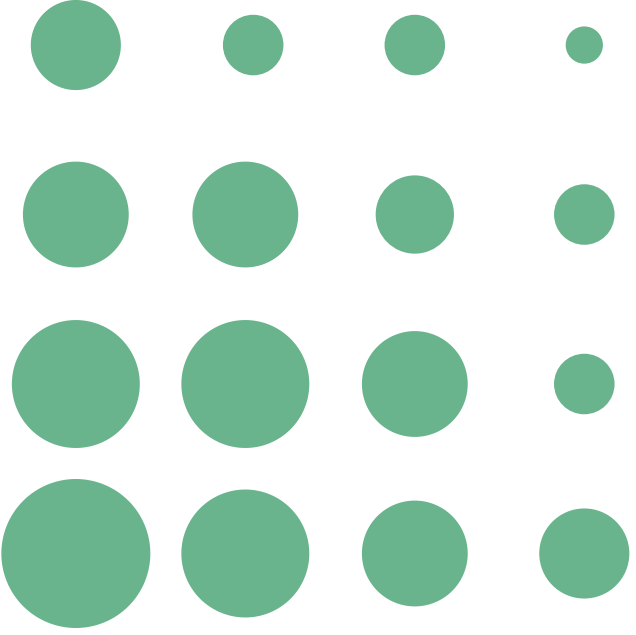
Activitate:

Tema pentru acasă este un exercițiu de colaborare între părinte și copil. Părintele va fi încurajat să povestească cu copilul despre tema primită și să-i solicite ajutorul pentru a o finaliza. Tema se poate materializa într-un desen, colaj, pictură sau orice altceva ce dorește părintele și copilul să realizeze.

Această activitate dezvoltă empatia dintre părinte și copil prin desfășurarea unei teme comune, părintele punându-se pentru scurt timp, în locul copilului, având aceleași preocupări și colaborând în realizarea ei. Părinții vor fi informați că nu contează neapărat calitățile de desenator sau acuratețea planșelor realizate, cât activitatea în sine realizată împreună cu copilul. Părinții vor fi încurajați ca la ședința următoare să prezinte tema împreună cu copilul. La prezentarea rezultatelor activității, fiecare echipă va fi valorizată pentru rezultatele obținute. Dacă resursele materiale ne permit, putem acorda fiecărei echipe părinte-copil o diplomă pentru: "Cea mai frumoasă activitate!"

UNITATEA ȘCOLARĂ: Școala Gimnazială „ George Topârceanu ”, Mioveni, Jud. Argeș

PROF. ÎNV. PRIMAR: Gîlcă Oana Geanina, Fera Oana - Maria

CLASA: pregătitoare C și D

DATA:

ARIA CURICULARĂ: Matematică și științe ale naturii

DISCIPLINA: Matematică și explorarea mediului

TEMA LECȚIEI: Numerația în centrul 0-10

TIPUL LECȚIEI: Recapitularea și sistematizarea cunoștințelor

Proiect de activitate didactică

Sarcina didactică:

Sarcina 1: Numără crescător în intervalul 1-10;

Sarcina 2: Alcătuieste o mulțime din 3 animale și așază sub ea cifra corespunzătoare;

Sarcina 3: Alcătuieste o mulțime din 2 fructe și așază sub ea cifra corespunzătoare;

Sarcina 4: Extrage un număr și bate din palme de atâtea ori cât indică cifra de pe frunză;

Sarcina 5: Spune ce număr lipsește?

Elementele de joc: probă, recompense.

Regulile jocului didactic: Învățătoarea indică prin aruncarea unei mingii copilul ce va rezolva sarcina didactică. Prin mingea aruncată vei răspunde acum de-ndata!

Copiii vor rezolva sarcinile de pe fiecare bilețel;

Fiecare răspuns corect va fi aplaudat și recompensat cu o bulina pe tabla magnetică. castiga cel cu cele mai corecte raspunsuri

Strategii didactice:

Metode și procedee didactice: conversația, expunerea, explicatia, demonstrația, joc didactic, discuția

Materiale didactice: jetoane, bilețele, scrisoare, mingea fermecată

Forme de organizare: frontal, individual

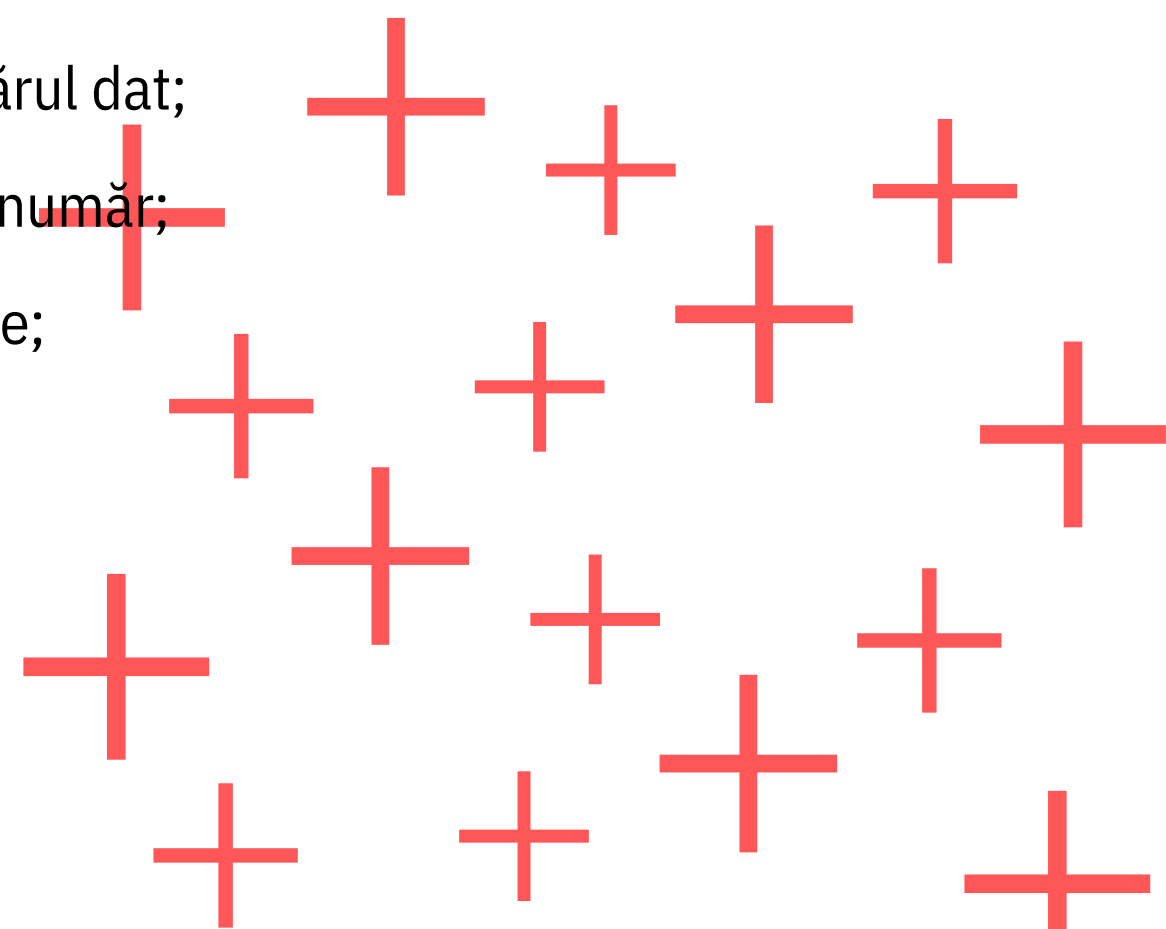
Obiective operaționale:

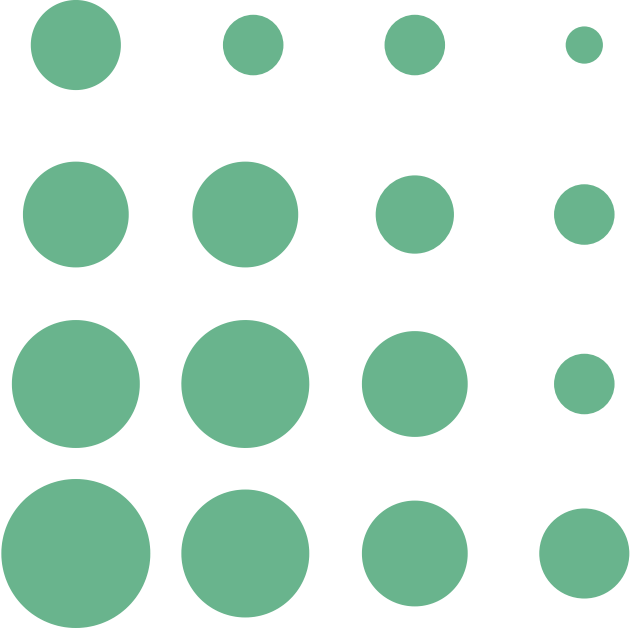
O1: Să numere corect în intervalul 1-10;

O2: Să formeze corect mulțimi de elemente raportat la numărul dat;

O3: Să raporteze corect numărul la cantitate și cantitatea la număr;

O4: Să identifice corect cifra care lipsește din șirul de numere;

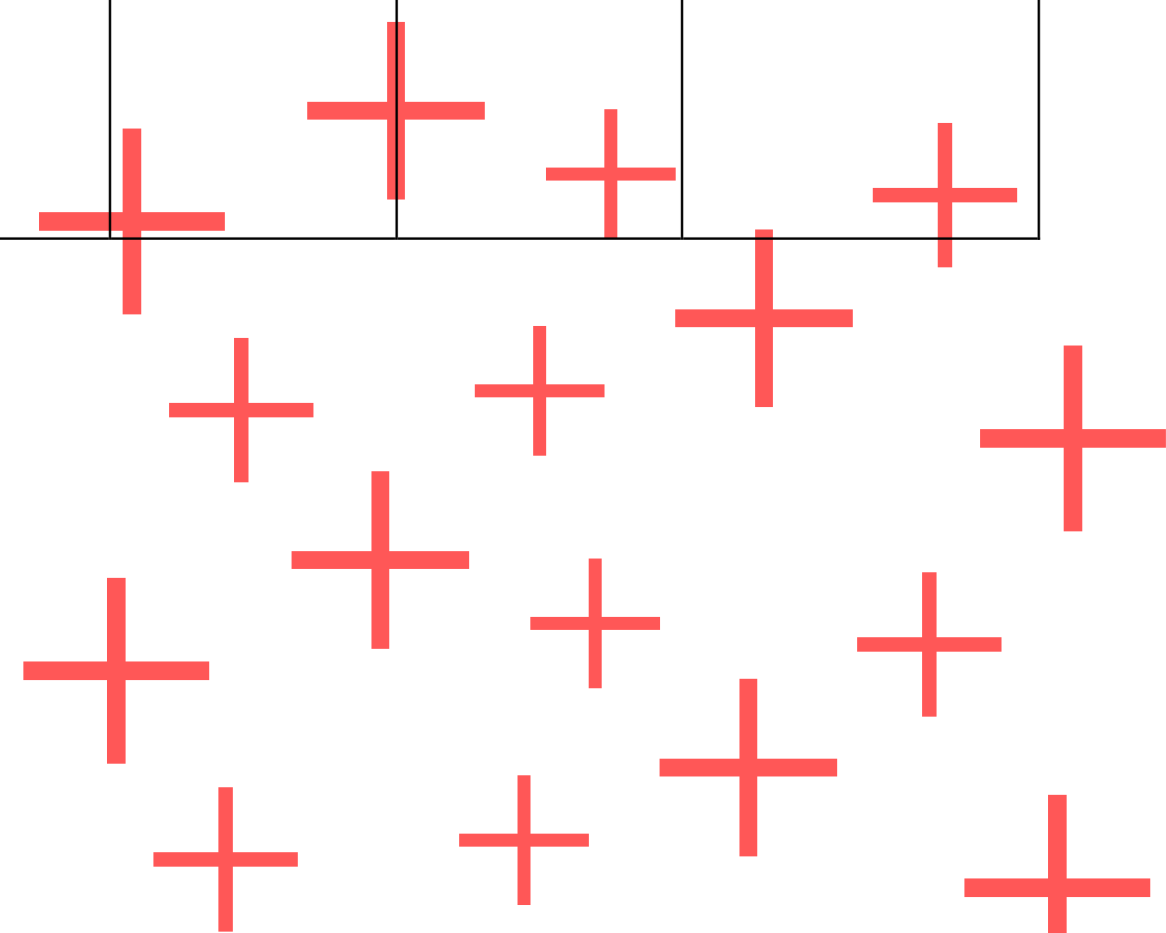

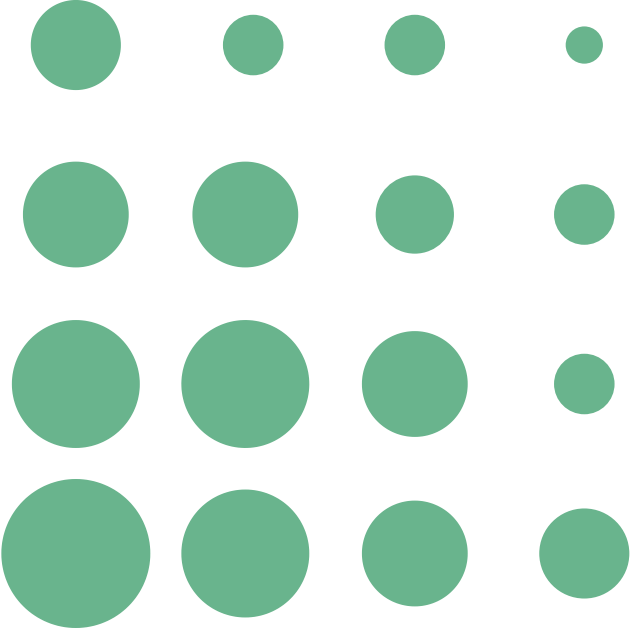
BIBLIOGRAFIE:

1. Programele școlare pentru clasa pregătitoare, clasa I și clasa a II-a, aprobate prin Ordinul Ministrului Nr. 3418/19.03.2013
2. RESURSE EDUCAȚIONALE DESCHISE ISJ ARGEȘ, clasa pregătitoare
3. "Păiși Lăzărescu, M., Surdu, M., Tudor, L. (2009). *A deveni și a fi educator. -Bune practici în învățământul primar și preșcolar.* Pitești: Editura Universității din Pitesti;

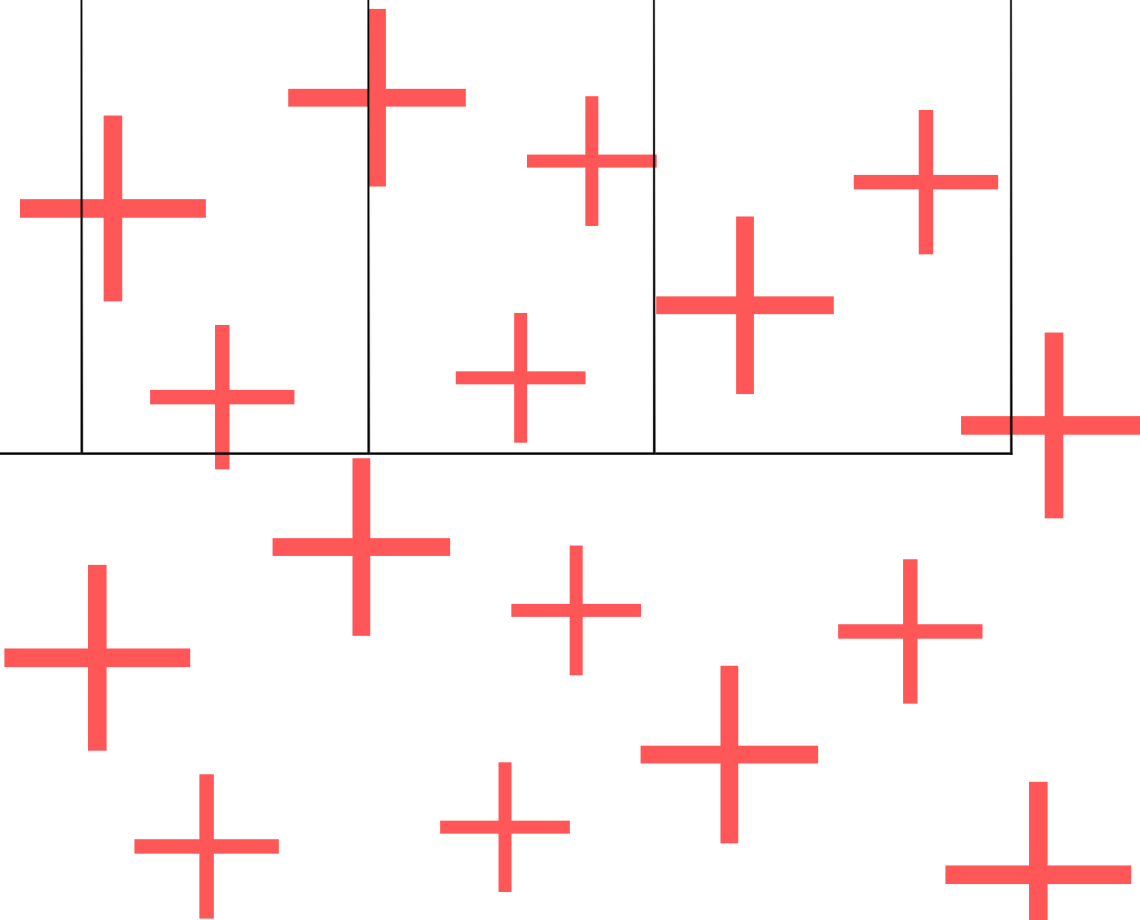
DEMERS DIDACTIC

Nr. Crt	Evenimentele activității	Ob. op.	Conținutul esențializat al activității	Strategie didactică			Metode de evaluare
				Metode	Mijloace	Organizare	
1	Moment organizatoric	-	Pregătirea materialului necesar desfășurării activității (scrisoarea, coșuleț cu bilețelele în formă de frunză,)tabla magnetică	-	-	-	-
2	Captarea atenției	-	Le voi spune copiilor că de dimineață m-am întâlnit cu Zâna Animalelor care mi-a dat pentru ei o scrisoare în care îi roagă să o ajute în	Expunerea	Scrisoare	Frontal	-

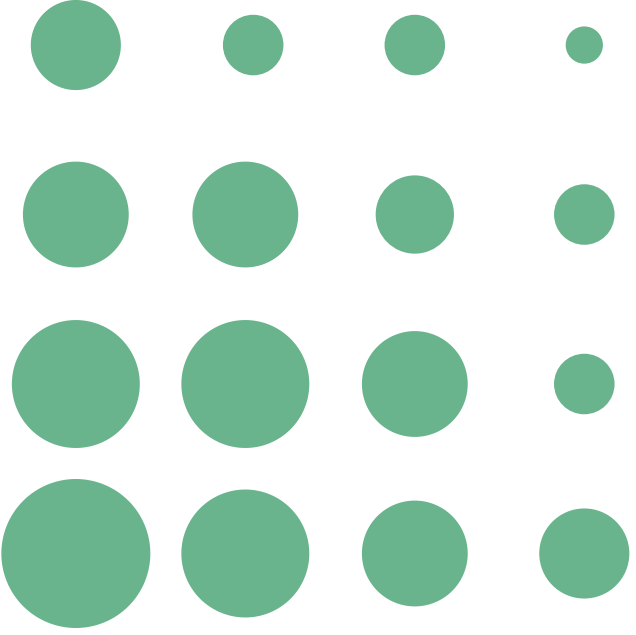

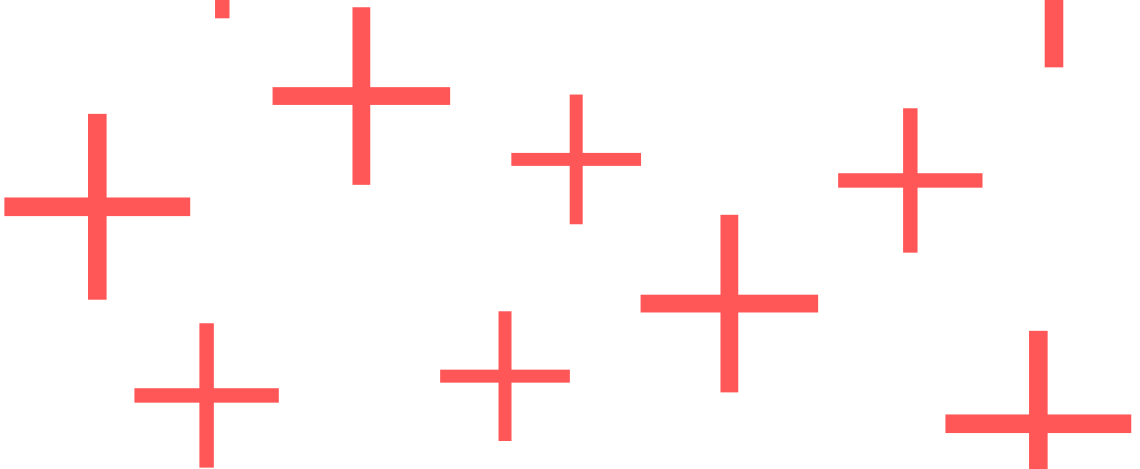
			rezolvarea unor sarcini și o minge fermecată. La voi citi acestora scrisoarea.				
3	Reactualizare a cunoștințelor	-	Se va realiza prin câteva întrebări: Îi voi întreba pe copii: Ce animale domestice cunoașteți? Dar animale sălbatice? Prezint imagini animale și cer copiilor să mi spună cate elemente sunt în fiecare mulțime.	Conversația	-	Individual	Orală
4	Enunțarea temei/obiectivelor	-	<i>Voi anunța în termeni accesibili copiilor tema și obiectivele activității: „Astăzi la activitatea de MEM vom desfășura împreună un joc numit „Jocul mulțimilor” în cadrul căruia veți număra în intervalul 1-10, veți forma forma mulțimi de elemente raportate la un număr dat, veți raporta numărul la cantitate și</i>	-	-	Frontal	-

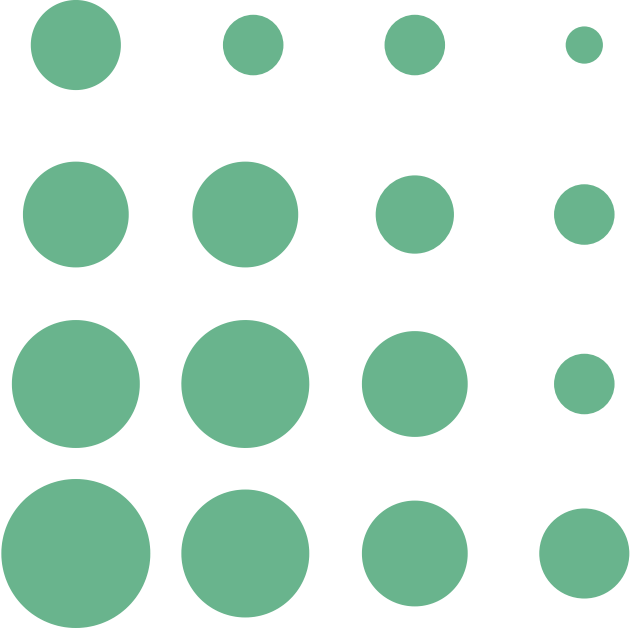

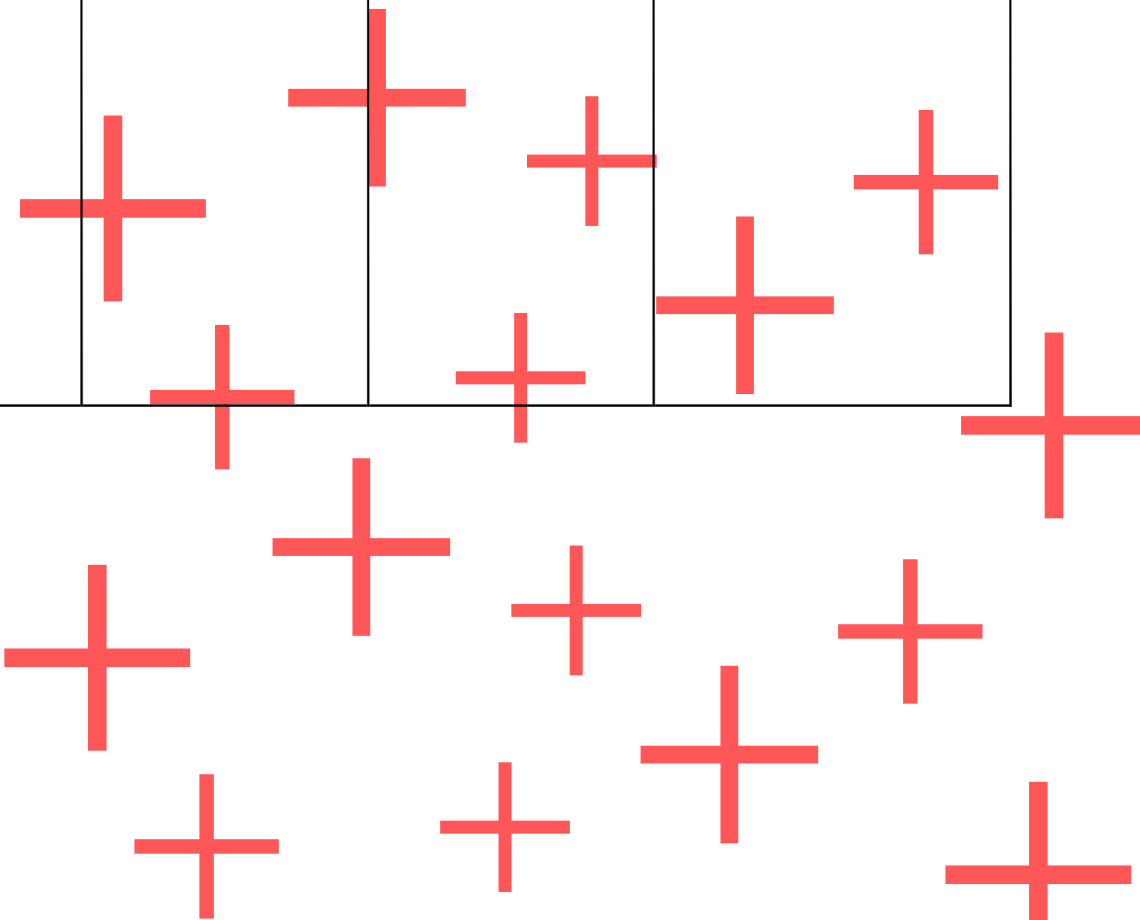

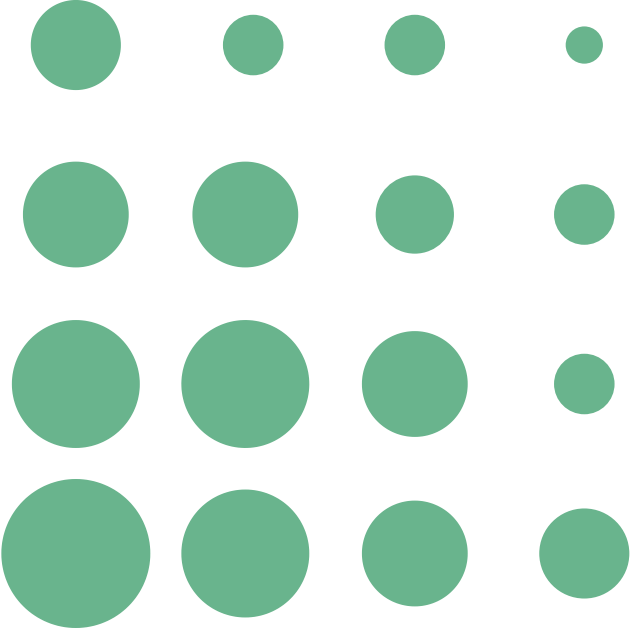
			cantitatea la număr și veți identifica numărul care lipsește dintr-un șir de numere. Pentru fiecare sarcină rezolvată corect, veți primi aplauze” va castiga cel care va da cele mai multe sarcini corecte.				
5	Dirijarea învățării		<p>Activitatea matematică se va realiza prin jocul didactic “Jocul mulțimilor, în cadrul căruia copiii trebuie să rezolve corect sarcinile jocului.</p> <p>A-Explicarea jocului</p> <p>Se explică jocul: Prin aruncarea mingiei voi alege un copil care va extrage un bilețel din coșuleț. Prin mingea fermecată vei răspunde de-ndată. Pe fiecare bilețel este scrisă o sarcină, pe care eu (cadrul didactic) o voi</p>	Explicația	Bilețele	Frontal	-
		01	coșuleț. Prin mingea fermecată vei răspunde de-ndată. Pe fiecare bilețel este scrisă o sarcină, pe care eu (cadrul didactic) o voi	Demonstrația	Joc didactic Elemente de joc	Individual Frontal	Orală
		01	voi	Joc didactic			

				Elemente de joc, Jetoane	Individu al	Orală
		02	citi. Cei care vor rezolva corect sarcina primită, vor primi aplauze și o bulină pe tabla magnetică. În cazul în care un copil nu răspunde corect voi alege un alt copil prin			
		03	aruncarea mingiei fermecate pentru a răspunde. Atfel voi face departajarea. Câștigă cei care dau cele mai multe răspunsuri corecte. <i>Prin mingea fermecată vei raspunde de-ndată!</i> <i>Eu vă voi citi sarcina, iar voi va trebui să o rezolvați corect. Dacă veți rezolva corect sarcina primită, veți primi aplauze, o bulină pe tabla magnetică. Câștigă cel care strânge numărul cel mai mare de buline!</i>			
			Jocul nostru va continua până			

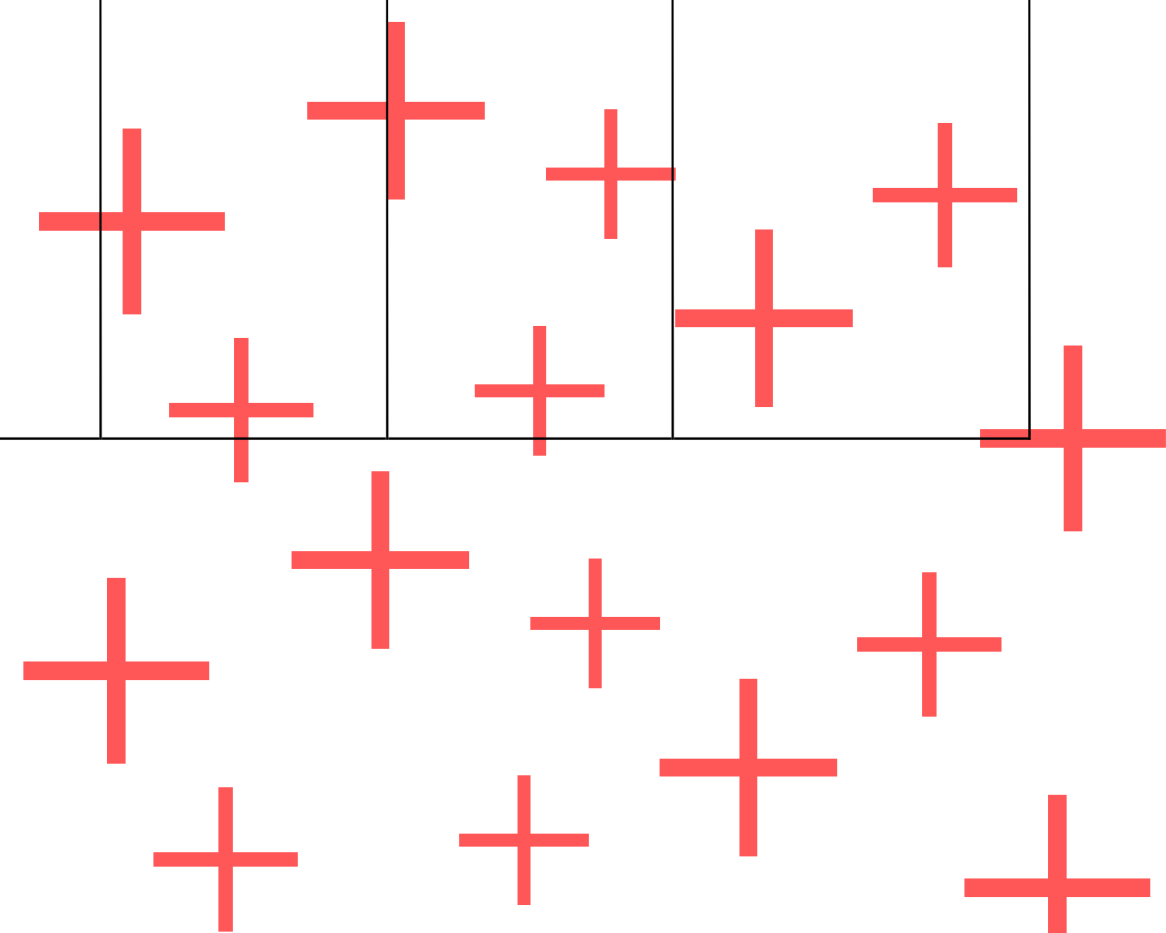
când vom
rezolva toate
sarcinile de pe
biletele.

B-Jocul de probă

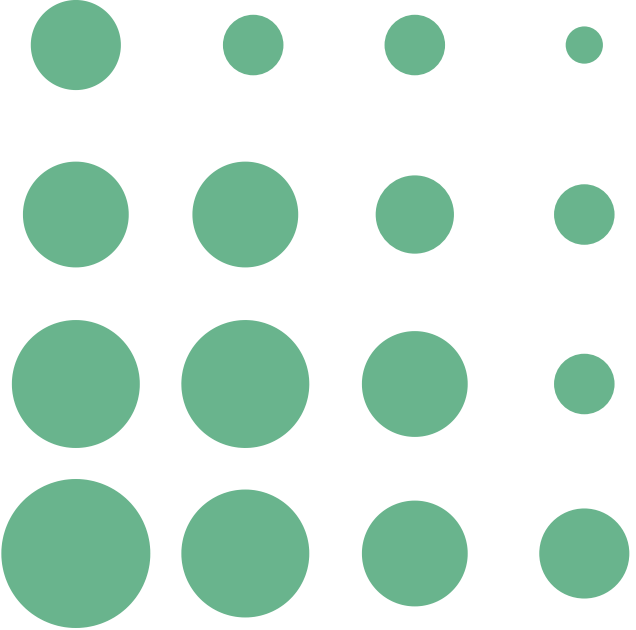
Pentru a mă asigura că toți școlarii au înțeles modul de desfășurare, se va executa jocul de probă. Voi indica prin aruncarea mingiei un copil să descopere prima sarcină și să o rezolve. Dacă nu se aspunde voi numi un alt copil, până voi obține răspunsul corect.

C-Jocul propriu-zis

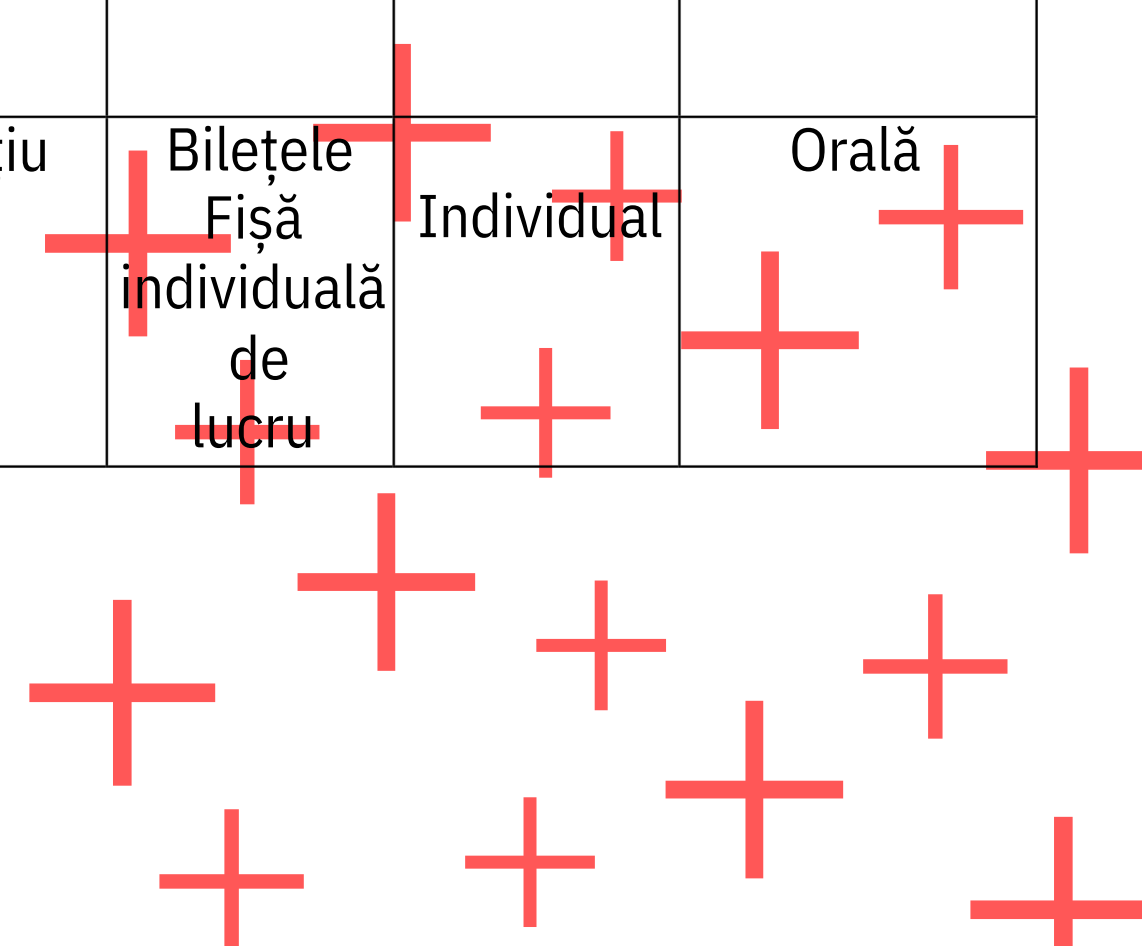
După ce copiii au înțeles regulile jocului se trece la executarea propriu-zisă a acestuia. Pe tot parcursul jocului sunt antrenați să răspundă cât mai mulți copii, răspunsurile

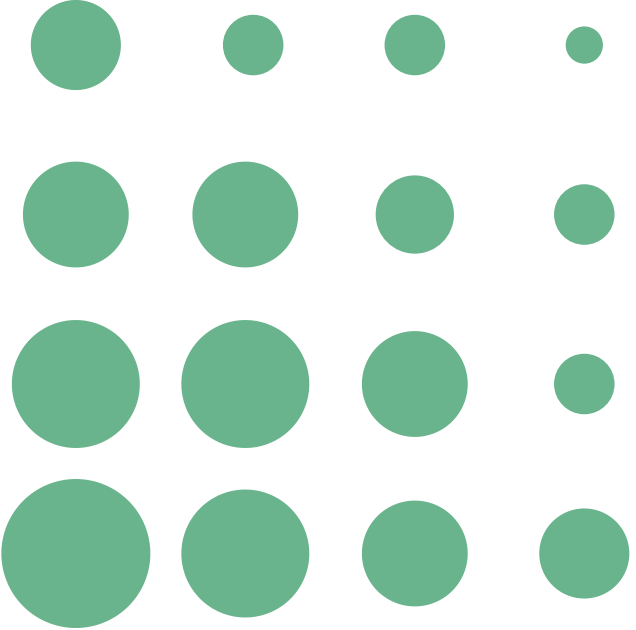

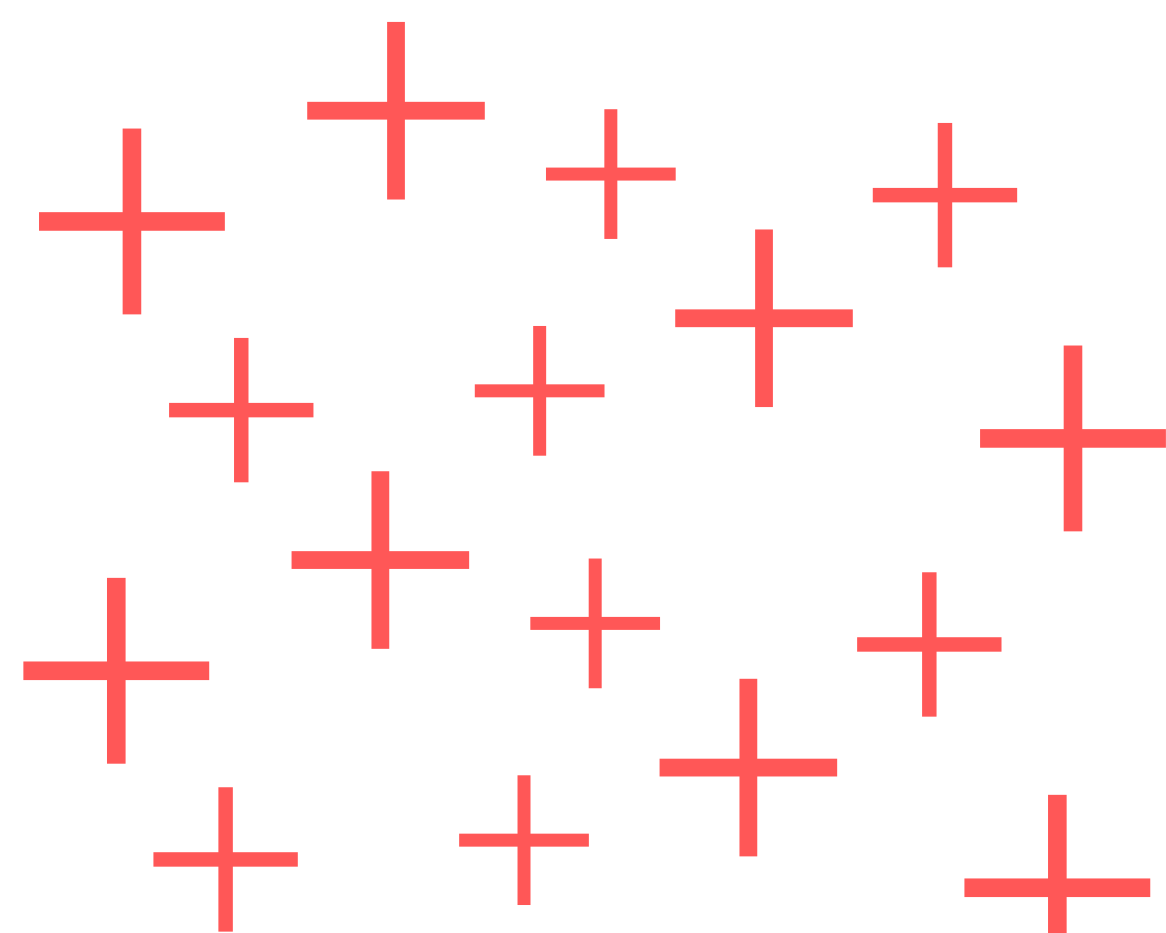

			<p>corecte fiind recompensate cu aplauze si buline</p> <p>Proba 1: Numără crescător în intervalul 1-10;</p> <p>Proba 2: Alcătuieste o mulțime din 3 jetoane pe care sunt.... și cifre și așază sub ea cifra corespunzătoare;</p> <p>Proba 3: Alcătuieste o mulțime din 2 animale și așază sub ea cifra corespunzătoare;</p> <p>...</p> <p>4...</p> <p>5....</p>				
6	Obținerea performanței	04	<p>Complicarea jocului:</p> <p>Proba 5: Spune ce număr lipsește? Dacă indeplinește sarcina corect va primi bulina.</p>	Joc didactic	Elemente de joc	Individual	Orală
8	Retentia si transfer	-	Se va face prin întrebări referitoare la activitatea desfășurată.	Conversația	-	Frontal	Orală
7	Feedback /evaluarea achizițiilor	03	Proba 4: Extrage un bilețel și bate din palme de atâtea ori cât indică cifra de	Joc exercițiu	Bilețele Fișă individuală de lucru	Individual	Orală

			pe acesta. Se va realiza prin fișa didactică cu următoarele sarcini (se acordă punctaj pentru fiecare sarcină). Completeaza sirul cu mulțimea care lipsește. Asociaza numarul cu mulțimea potrivită.				
8	Evaluarea rezultatelor	-	Se discută modul în care copiii au participat la activitate.	Discuția	-	Frontal	Orală

COPILĂRIA DE IERI ȘI DE AZI

Prof. Anișoara GHEORGHE, Școala Gimnazială „George Topîrceanu”, Mioveni, jud. Argeș

Ce este copilăria: *Copilăria este perioada vieții umane, intermediară între idioția prunciei și nebunia tinereții-la doi pași de păcatele maturității și la trei de regretele bătrâneții. . (Ambrose Bierce-definiție aforistică)*

Caracteristicile oricărui copil din ziua de azi și nu numai sunt cheful de joacă și spiritul de a cunoaște lucruri noi, alături de cei mai de preț tovarăși de joacă .

Perioada copilăriei este acel moment în care lumea se descoperă ușor, ușor iar curiozitatea alături de celebra întrebare „De ce?” este punctul care stabilește grijile părintești.

Câți copii nu au primit o mustrare pentru faptul că au depășit ora impusă de părinți de stat afară sau pentru că au plecat în descoperirea împrejurimilor alături de tovarășii lor de joacă.

Până nu demult jocurile erau percepute și privite altfel de copiii de atunci, spre deosebire de jocurile de azi.

Fericirea copiilor de atunci nu erau jocurile pe calculator, tabletele, telefoanele mobile sau alte aparate electronice. De fapt această tehnologie a apărut prin anii '90 și a devenit azi o modă. Pe vremea aceea nu erau atât de multe aparate sau dacă erau, aparțineau copiilor cu o situație financiară a părinților destul de bună și care își permiteau cumpărarea acestora.

Copiii de la sate sau copiii care erau în fiecare după-amiază prezenți în spatele blocului obișnuiau să se joace: „ Rațele și vânătorii ” ; „Telefonul fără fir” ; „ Țară țară vrem ostași ” iar cel mai popular joc „ De-a v-ați ascunselea ”. Acestea mai sunt jucate și în ziua de azi de către copii, dar poate cu mai puțin interes sau nu cu atâta spirit de joacă, cum era odinioară.

În prezent, părinți se plâng că, de cele mai multe ori, copiii nu au unde să se joace, deoarece spațiile special amenajate sunt prea puține. Jocurile preferate de copii acum sunt cele cu rolele, bicicleta, mingea, în special jocurile pe calculator, sau navigând pe rețelele de socializare unde există multe pericole, dar totuși unde, copii au acces mereu. Rar mai vezi copii care se mai joacă „De-a v-ați ascunselea ”, vestitul „Șotron” sau alte jocuri de genul acesta.

În ziua de azi tinerii ies adesea prin cafenele, terase, uitând că în perioada copilăriei și ei erau adepții jocurilor de cartier.

Întâlnim des o situație absurdă: când am ajuns la maturitate și suntem copleșiți de grijile de adult, vrem să fim din nou copii, să simțim aroma dulce a inocenței caracteristică oricărui copil, iar atunci când suntem copii ne-am dori ca timpul să treacă mai repede, să devenim maturi și să vedem clipele interesante și pline de mister. Copilăria poate fi singurul paradis pierdut.

Ce aș putea face eu ca să reînvii trecutul și jocurile copilăriei?

Probabil că nimic, pentru că trăim într-o eră galopantă , în care IT ne domină și , de ce să nu recunoaștem, ... ne place.

În era Internetului, când omenirea cucerește cosmosul, când războiul se amplifică în Orient, când teama zilei de mâine a devenit și problema copiilor, cine se mai gândește oare la jocurile de altădată ale copilăriei?

Din păcate, e crudul adevăr, dar e adevărul nostru, al tuturor: noi tragem semnalul de alarmă, dar cine mai întoarce TRENUL VIEȚII?

SFATURI PENTRU PĂRINȚI CARE VOR COPII CUMINȚI

Prof. MIHAELA COCHINESCU, Școala Gimnazială George Topîrceanu, Mioveni, jud. Argeș

Oamenii se definesc pe ei și-i evaluează și pe alții prin comparația socială. Încă din copilărie fiecare învățăm să folosim comparația socială la fel ca și oamenii din jurul nostru. Prin aceste comparații, noi ne definim și ne structurăm ca personalitate distinctă, începând de mici.

Adolescența este perioada de vârstă când tânărul începe să se îndepărteze de părinții lui, când nu mai este așa de apropiat de ei ca în copilărie. Această îndepărtare de părinți este necesară pentru a construi un fel de spațiu psihologic numai al lui, spațiu care să-l ajute să se cunoască și să se înțeleagă mai bine. Profesorul ca și părintele își pierde atributul de persoană care le știe pe toate și este văzut în mod real: cu calități și defecte. Uneori, însă, defectele sunt ușor exagerate, din această dorință a adolescentului de a se detașa de lumea celor mari, precum și datorită intransigentei specifice adolescenților. Adulții (profesori și părinți) construiesc acum o lume aparte, de care adolescenții încearcă să se detașeze pentru a se cunoaște pe sine. Creditul adulților acordat tânărului nu mai este așa de mare ca până acum.

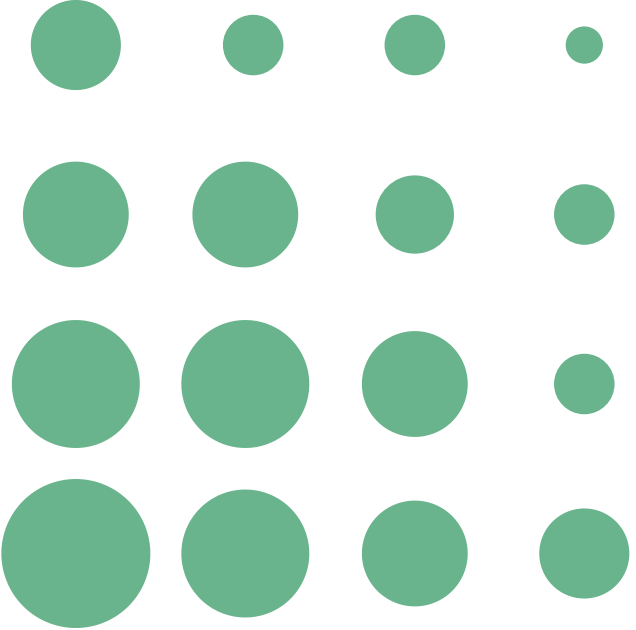
Dacă se îndepărtează de lumea adulților, adolescentul se apropie în schimb de cei de aceeași vârstă, cărora le acordă mai multă credibilitate, deoarece trăiesc experiențe asemănătoare și comunicarea cu ei se realizează mai ușor. Prietenii devin reperele și punctele de sprijin ale adolescentului.

Adolescentul, în dorința de a se cunoaște pe sine adoptă cât mai multe comportamente. El este dornic să încerce cât mai multe, să trăiască experiențe cât mai variate și inedite. Experiențele de limită, situate cumva la granița celor încurajate de societate, sunt foarte tentante pentru adolescent, pentru că îl ajută să - și testeze cât mai bine limitele. Așa că, adolescentul va încerca sau va fi tentat să conducă o mașină sub influența alcoolului, să se îmbrace cât mai nonconformist astfel încât să atragă atenția celorlalți, să riposteze obraznic la mania adulților, să guste din cât mai multe lucruri interzise până atunci. Încercarea limitelor personale poate varia foarte mult, de la un individ la altul. Între aceste limite rămâne totuși tendința, prezentă la majoritatea adolescenților de a încerca, de a gusta din fructul oprit.

Adolescența este o perioadă de căutare a identității de sine; adolescentul se întreabă în permanentă "cine sunt eu?", deoarece nu știe foarte exact cine este el, care sunt scopurile și principiile sale de viață. El caută răspunsuri la toate aceste întrebări. Fiind o perioadă de căutare, de experimentare, este normală o oarecare confuzie față de propria persoană, de valorile și idealul propriu despre viață.

Pe parcursul vieții omul, în procesul luării deciziilor personale este supus mai multor presiuni: din partea familiei, a prietenilor, a persoanelor cu autoritate (profesori, șefi, persoane mai vârstnice). Persoana adultă ia propriile decizii ținând cont în primul rând de interesele sale care uneori pot coincide cu dorințele familiei sau ale prietenilor, iar alteori pot să nu coincidă.

Adolescentul fiind foarte nesigur de ceea ce este el și ceea ce vrea de la viață, este mai sugestiv față de ceilalți, dar nu față de toți ci mai ales față de cei din grupul de prieteni.

Aceasta pentru că se creează un fel de sentiment de generație bazat pe ideea că ești mai bine înțeles de cei care trec prin aceleași experiențe ca și tine.

„Profesorii, părinții, au trecut prin aceleași experiențe, dar demult, iar acum nu mai pot să înțeleagă exact ce se întâmpla cu mine „ – își spun adolescenții. Ei consideră persoanele adulte ca fiind ușor conservatoare și rigide și creează un fel de front comun cu cei de aceeași vârstă împotriva generațiilor adulte. De aceea adolescentul este mai influențat de părerile celor de aceeași vârstă sau de grupul de prieteni decât de familie sau profesori.

Dorința de a experimenta emoții noi se regăsește în dorința mai generală a adolescentului de a trăi ceea ce nu a mai trăit până atunci, de a face ceea ce nu a mai făcut până la acea vârstă.

Deși toți oamenii vor să fie în siguranța și protejați atunci când se pun în balanță cele două: trăirea unei emoții mai neobișnuite, mai inedite, dar într-o situație mai nesigură și siguranța personală, adolescenții minimalizează nesiguranța situației și aleg experiența inedită, datorită de o emoție nouă, intensă.

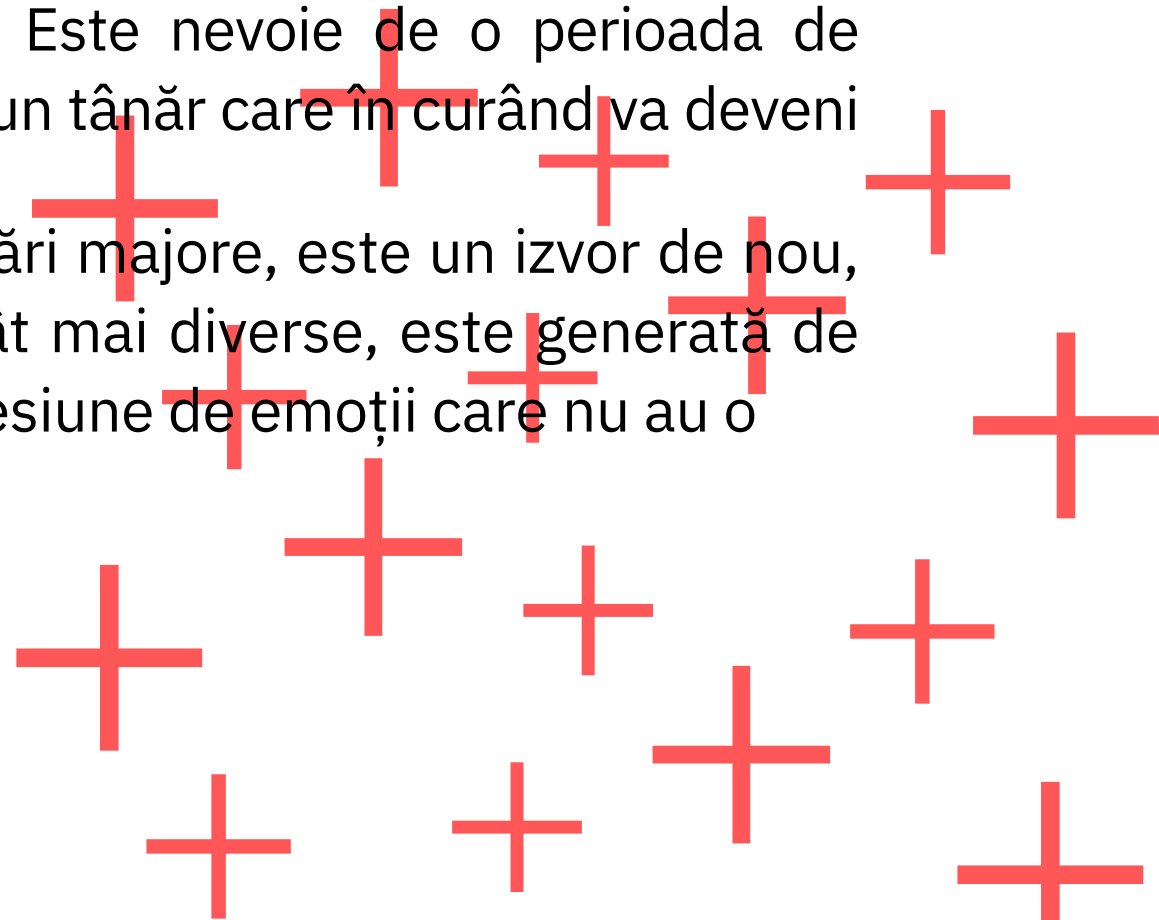
Evident există și adolescenți precauți așa cum exista adolescenți foarte dornici de a experimenta situații riscante. Este cert însă că dorința de a trăi intens asociată cu minimalizarea riscurilor situațiilor periculoase, apare mai pregnant la această vârstă. Datorită dorinței de a experimenta o gamă cât mai largă de comportamente, este mai greu de prevăzut ceea ce va face un adolescent într-o anumită situație. Un anumit grad de previzibilitate există, dar este mai mic decât în cazul unui adult. De aceea, este greu să garantăm că un adolescent se va comporta într-un anumit fel, într-o anumită situație. Există prea multă dorință din partea acestuia de a trăi ceea ce este nou și de a-și testa limitele personale. Este greu să stabilim cu exactitate ce va face adolescentul într-o situație tentantă.

Adolescenții nu stau prea mult să se gândească înainte de a întreprinde ceva, mai ales dacă și părinții lor au făcut același lucru. În adolescență se acționează mult. Chiar dacă adolescenții își pun și ei multe întrebări, țin jurnale intime, se închid în camera lor să asculte muzica și să gândească, o fac de obicei după ce au acționat.

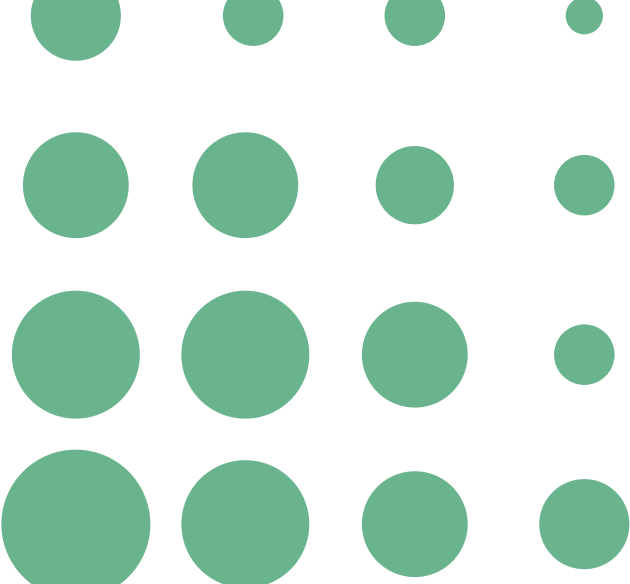
Există și adolescenți timizi și adolescenți chibzuiți, însă cei mai mulți sunt orientați spre acțiune spre a face cât mai rapid multe lucruri.

Fragilitatea afectivă a adolescenților ține de transformările care au loc la această vârstă. În organismul lor se petrec schimbări majore, începând de la modificări în greutate și înălțime până la intrarea în funcțiune a glandelor sexuale. Adolescenții, fizic și psihic se transformă la fel cum și societatea își schimbă optica fata de ei: nu îi mai consideră copii, dar nici adulți. Această situație îi bulversează: vor avea treceri rapide de la bucurie la tristețe, de la euforie la deprimare. Adolescentului îi trebuie un timp până se va obișnui cu sine, se va cunoaște și se va accepta. Este nevoie de o perioadă de acomodare cu noul statut – acela de a nu mai fi copil, ci un tânăr care în curând va deveni adult.

Nu numai că persoana lui este o sursă de întrebări majore, este un izvor de nou, dar și comportamentul său, în căutarea unor situații cât mai diverse, este generată de nou. Așa că rezultatul acestora nu poate fi decât o succesiune de emoții care nu au o

stabilitate mare, care bulversează adolescentul și ne determină pe noi să afirmăm că adolescența este o perioadă în care echilibrul afectiv este mai fragil.

Când omul este tânăr se consideră invulnerabil. Durerea, boala, sunt aspecte ale vieții, dar ele sunt privite ca fiind depărtate, ca neputându-l atinge. De aceea tinerii, ignorând pericolele mai mult decât adulții și vârstnicii, sunt mai curajoși în a aborda necunoscutul și experiențele cu pericol crescut, dar și mai inconștienți.

Adolescenții sunt foarte dornici să încerce senzații noi și de aceea încălcarea normelor și valorilor sociale este de multe ori atractivă pentru ei.

Din punct de vedere educativ, satisfacerea tuturor necesităților și dorințelor copilului nu are efect pozitiv asupra acestuia. Aceasta poate duce la formarea unor trăsături umane nedorite: apatia, indiferența, lenea, răsfățul. Adolescentul va considera că totul i se cuvine fără prea mari eforturi și în plus, că tot ceea ce-și dorește îi este benefic. Sumele mari de bani puse la dispoziția copiilor fără a se cunoaște exact cum vor fi cheltuite pot constitui o tentație în a-i folosi pe lucruri interzise (droguri, țigări, alcool).

Educația primită în familie are un rol deosebit în formarea personalității copilului. O educație excesiv de severă poate dezvolta copilului sentimentul că nu este iubit, poate duce la instalarea procesului de inferioritate și a unei indispoziții permanente. El va cauta să evadeze din mediul familial pentru a-și găsi un grup de prieteni care să-l accepte și să-l valorizeze. Nevoile lui fundamentale (de siguranță, de dragoste, de acceptare) nesatisfăcute în propria familie îl va face mai puțin selectiv în alegerea prietenilor și va cădea mai ușor în plasa întinsă de lucruri interzise.

O educație excesiv de tolerantă poate induce copilului ideea că totul i se cuvine, că totul îi este permis.

În plus, o astfel de educație dă naștere la o nevoie crescută de satisfacere imediată a dorințelor, fără a lua în calcul consecințele acestora. Dacă pentru aceeași faptă uneori copilul este pedepsit, iar alteori ignorat sau chiar lăudat, aceasta nu face decât să-l deusoleze și să îi creeze probleme ulterioare în a conștientiza ceea ce e bine și ceea ce e rău. Aceasta deusolare poate vulnerabiliza copilul în fața lucrurilor nepermise.

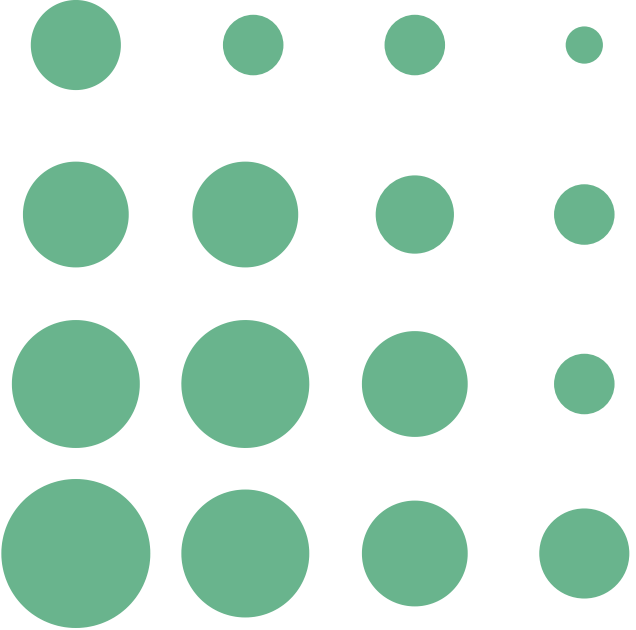
Lipsa de comunicare în familie asociată cu violența, constituie un mediu prielnic pentru dezvoltarea sentimentului că nu este înțeles și iubit. Numai o bună comunicare în familie poate ajuta copilul să-și transmită stările. Buna comunicare dintre copil și părinți îi oferă copilului sentimentul că este iubit, înțeles și ajutat în situațiile dificile.

Dificultățile școlare și problemele sociale creează sentimente de neîncredere în propria persoană, tristețe, însingurare și uneori complexe de inferioritate, iar adolescentul va căuta răspunsuri și înțelegere în cei de aceeași vârstă cu el, cei care îi dau „soluții ușoare” pentru rezolvare.

În cazul tulburărilor de comportament, adolescentul se caracterizează prin existența unei structuri de personalitate impulsivă, printr-o scăzută capacitate de autocontrol. Acestea îl pot împinge pe individ să întreprindă diverse acțiuni, fără să se gândească prea mult înainte.

Chiar dacă un copil nu are aceste depresii, izolări, tulburări de comportament, este foarte important să ne informăm despre acestea, deoarece vom avea mai multa

credibilitate în ochii copiilor atunci când le explicăm diversele probleme ce pot apărea. De multe ori acest proces de învățare este mai interesant dacă învățăm alături de copil, citim împreună sau discutăm prietenește despre noile informații.

Dacă comunicarea cu copilul este sinceră și deschisă, el povestește situația lui școlară, este foarte important să discutați și cu profesorii clasei deoarece aceștia pot vedea lucrurile dintr-o altă perspectivă. Situația școlară și comportamentul copilului la școală sunt indicii despre felul de a fi al copilului în afara clasei. Ele vă oferă posibilitatea de a-l cunoaște, dar și de a-l îndruma mai bine. Chiar dacă sunteți obosit, supărat sau aveți altceva de făcut, nu neglijați să ascultați copilul. A discuta cu copilul despre sentimentele lui, despre droguri sau viața sexuală nu face decât să vă apropie. Însă e important să-i respectați intimitatea, să-i încurajați destăinuirile și să nu le forțați. Întrebările continue sugerează mai mult interogatoriul decât interesul sincer.

La fel de dăunătoare este și ocolirea unor asemenea subiecte. Ele vor sugera copilului că aveți o zonă vulnerabilă și va căuta sprijin în altă parte atunci când va avea nevoie. Folosiți orice oportunitate pentru a menține deschisă comunicarea.

Nu vă feriți și nu vă jenați să vorbiți deschis cu copilul. Există subiecte sensibile despre care nu se poate discuta ușor. Dacă simțiți că sunteți nesigur pe corectitudinea punctului dumneavoastră de vedere, apelați la un specialist care vă poate da informații corecte despre un anumit subiect.

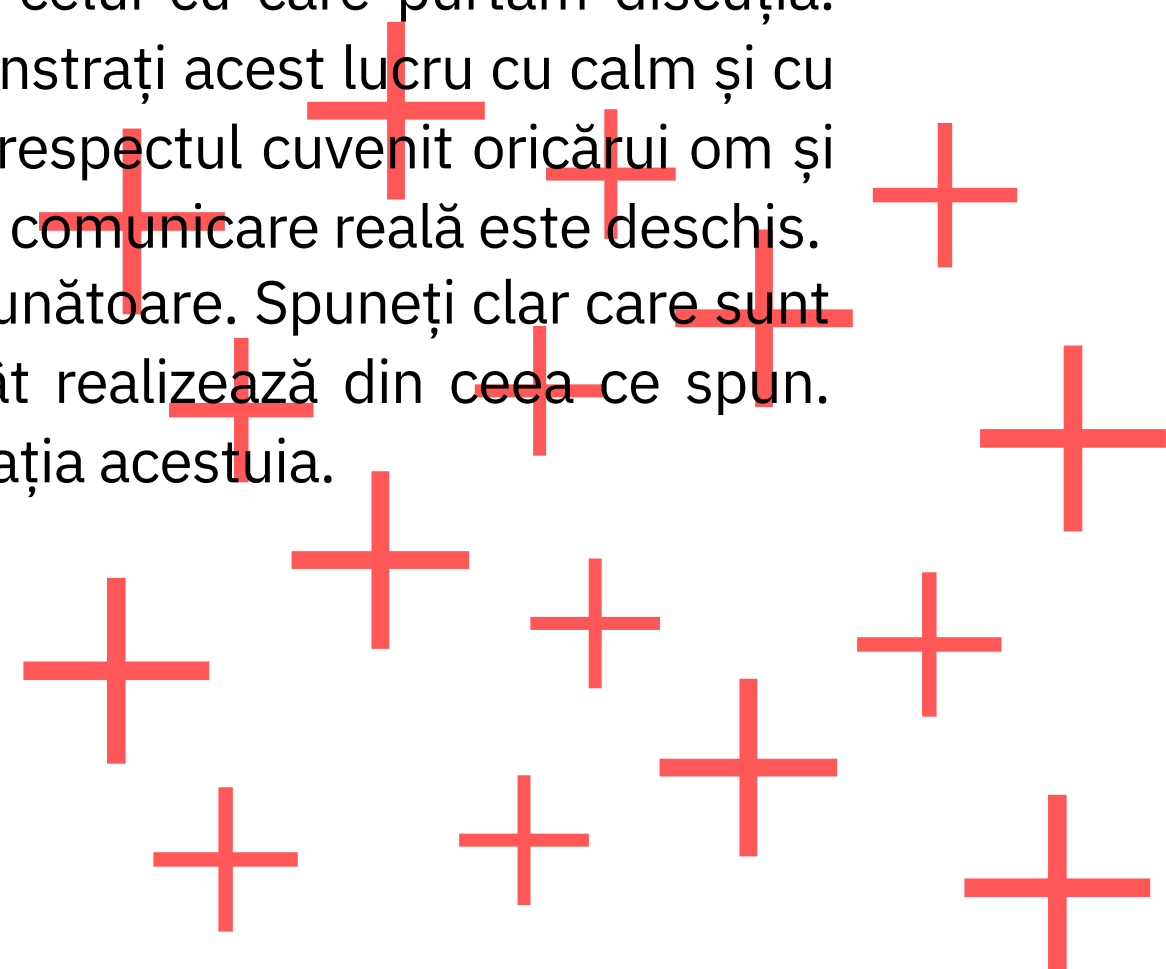
A-ți cunoaște copilul înseamnă a-i ști atât calitățile cât și defectele. Accentuarea unora sau altora este o greșeală educativă. Atitudinea corectă față de copilul dumneavoastră este de dragoste și acceptare. Cunoscând calitățile copilului, puteți să-l îndrumați spre acele activități și relații care i se potrivesc, care sunt în armonie cu personalitatea lui. De multe ori talentul nu se lasă descoperit dacă nu i se oferă cadrul adecvat. Dacă știți care sunt interesele copilului puteți să-l ajutați să și le îndeplinească, contribuind la apariția satisfacției de sine. În caz contrar, din plictiseală sau din lipsa unei ocupații plăcute și interesante, copiii pot intra în contact cu cei „neliniștiți” și ajung să săvârșescă diferite fapte antisociale.

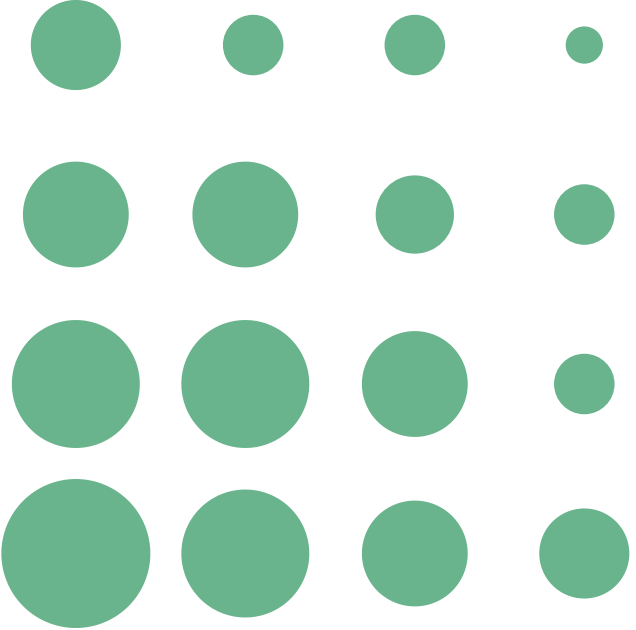
De asemenea, știind care sunt defectele îl veți putea sprijini mai bine în momentele sau în situațiile în care ar putea avea dificultatea.

Nu uitați ce importantă este comunicarea cu prietenii copilului. Găsiți modalitatea de a discuta cu aceștia, având însă grijă ca aceste discuții să nu semene a interogatoriu. Puteți astfel afla multe lucruri despre copilul dumneavoastră.

O reală comunicare nu înseamnă reproșuri continue, injurii și cuvinte urate. Ea presupune mai mult decât schimbul de informații într-o atmosferă glacială. O bună comunicare înseamnă și străduința de a înțelege ceea ce spune celălalt. Ea implică respect, toleranță și acceptarea punctului de vedere al celui cu care purtăm discuția. Dacă nu sunteți de acord cu ceea ce spune copilul, demonstrați acest lucru cu calm și cu argumente care să-l convingă. Dacă vă tratați copilul cu respectul cuvenit oricărui om și nu veți avea pretenția ca știți totul dinainte, drumul spre o comunicare reală este deschis.

Interdicțiile, dar și favoritismele sunt extrem de dăunătoare. Spuneți clar care sunt limitele. Copiii sunt atenți la ceea ce fac părinții și la cât realizează din ceea ce spun. Exemplul personal dat copilului este fundamental în educația acestuia.

Valorile și comportamentul moral se învață prin administrarea recompenselor și pedepselor, recomandate mai ales la vârste mici. De la pubertate până la majorat pedepsele, dacă mai sunt utilizate trebuie să ia forma interzicerii unor activități plăcute. Interzicerea nu trebuie făcută în exces și întotdeauna ea trebuie justificată.

Perioada adolescenței caracterizată ca furtună și avânt sau freamăt și stres are trei caractere specifice: conflictul dintre adolescenți și părinți, irascibilitatea, comportament de asumare a riscului. Aceste caracteristici nu sunt inevitabile și universale și de asemenea această perioadă nu trebuie văzută ca un război care trebuie câștigat de către una din părți. Toți vor avea de câștigat în momentul în care sunt înțelese așteptările celorlalți.

Personalitatea este constituită din ansamblul de caracteristici care permite descrierea acelei persoane și identificarea lui printre ceilalți descriindu-i conduitele și aspectele psihofizice care-l fac un exemplar unic. Fără a detalia teoria personalității, precizăm că orientările: biologică, experimentalistă, psihometrică, social-culturală și antropologică au fiecare rolul lor în definirea individului, iar personalitatea poate fi abordată și descrisă pe mai multe planuri.

Un rol important în consolidarea relațiilor dintre elevi și profesori îl are cunoașterea de către profesori a elevilor și a familiilor acestora.

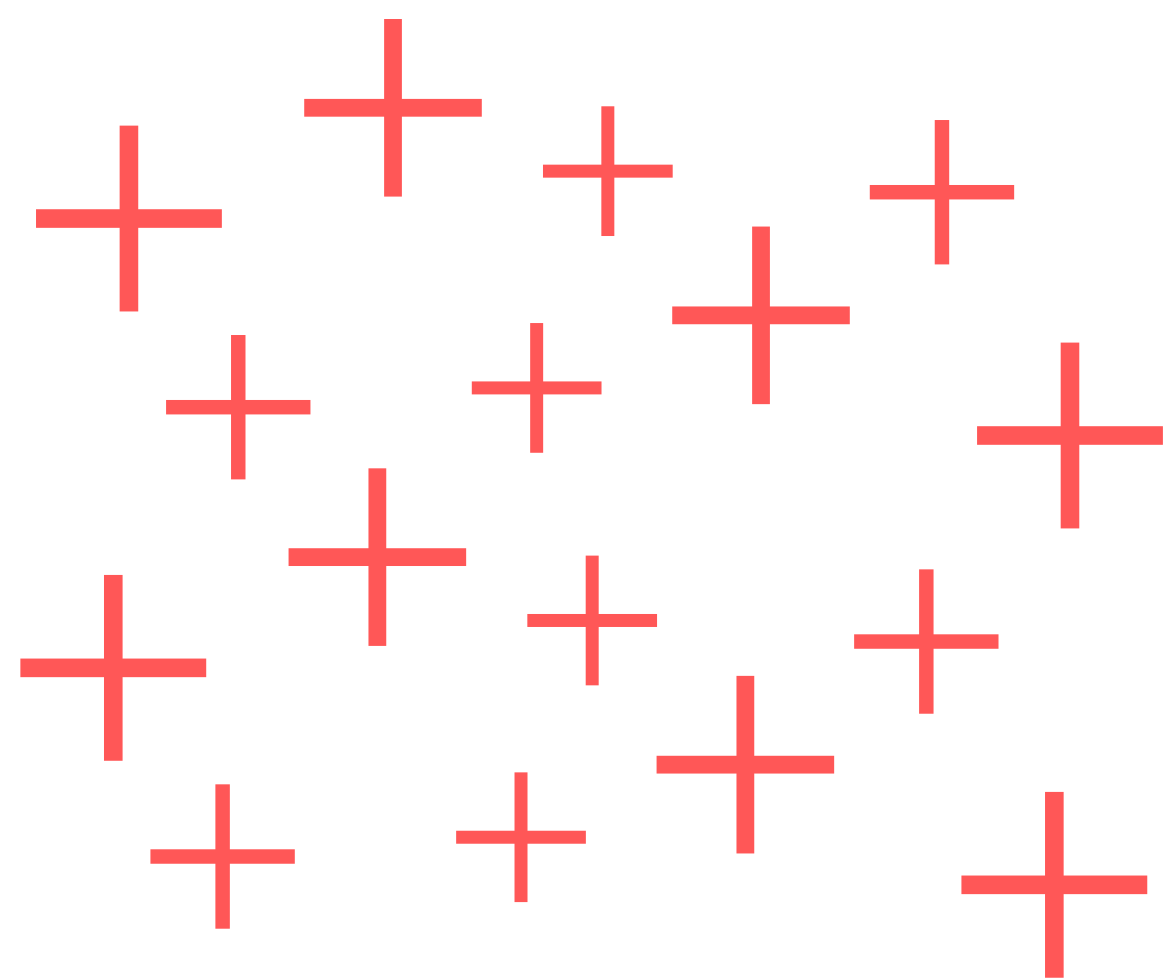
Familia și profesorii au roluri diferite în educația copiilor. Copii au cele mai mari beneficii atunci când relația dintre părinți și profesori este bazată pe respect și încredere. Părinții pot iniția discuții cu profesorii copilului pentru a-și clarifica diferite aspecte, iar profesorii le apreciază interesul și îi vad ca parteneri în educația copilului. De aceea ideea că profesorii sunt singurii experți în educația copiilor, iar părinții nu trebuie niciodată să întrebe sau să solicite informații despre activitățile școlare, nu are fundament și nici aplicație practică.

Implicarea familiei în experiențele școlare ale copiilor are efecte pozitive asupra atitudinii copiilor față de școală, indiferent de situația financiară sau nivelul educațional al acestora. Cel mai mult contează atitudinea părinților față de școală. Acest lucru se poate realiza foarte bine prin proiecte – parteneriat între școală și comunitate.

Bibliografie:

Adele Faber – Comunicarea eficientă cu copii acasă și la școală, Ed. Curtea Veche, București 2008

Aurora Liiceanu, Doina – Ștefana Saucan – Viața mea: un „joc” serios, MECT, Fundația pentru pluralism - 2007

UTILITATEA ACTIVITĂȚILOR SPORTIVE ÎN EDUCAȚIA ȘCOLARĂ ȘI EXTRAȘCOLARĂ

Prof. Înv. primar Necșulescu Elena, Școala Gimnazială "George Topîrceanu", Mioveni, jud. Argeș

„Să nu-i educăm pe copiii noștri pentru lumea de azi. Această lume nu va mai exista când ei vor fi mari și nimic nu ne permite să știm cum va fi lumea lor. Atunci să-i învățăm să se adapteze.”

(Maria Montessori – “Descoperirea copilului”)

Astăzi, din ce în ce mai puțini copii fac sport sau înțeleg beneficiile activității fizice. Majoritatea timpului îl petrec stând jos, cu ochii în telefon, calculator, televizor și de multe ori activitatea fizică se rezumă la orele de sport de la școală sau în activitățile extrașcolare.

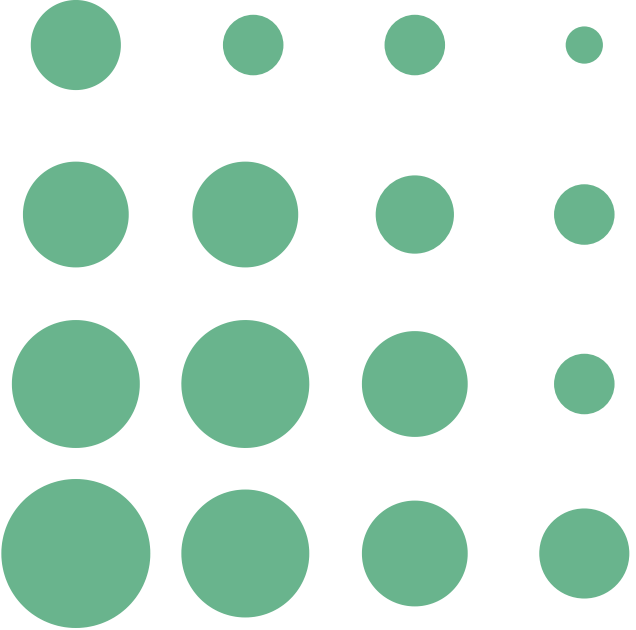
În tabere sau excursii, sportul este una dintre activitățile principale. Copiii își consumă energia jucându-se, practicând diverse sporturi de echipă, sau plimbându-se, toate aceste activități fiind oportunități de mișcare, iar copiii se regăsesc mereu în mijlocul acțiunii. În același timp, mișcarea și sportul făcute au un impact nu numai asupra sănătății, dar și asupra spontaneității, creativității și imaginației.

Taberele și excursiile îi stimulează pe copii să petreacă timp în aer liber și să se bucure de natură. Copiii petrec mult mai puțin timp în aer liber, provocând un „deficit de natură”. O tabără însă, îi reconectează cu natura, oferindu-le oportunități de explorare. Majoritatea taberelor sunt situate în zone ceva mai depărtate de civilizație și mai apropiate de natură. Copiii care și-au petrecut majoritatea timpului în oraș vor avea astfel ocazia să descopere natura și să se conecteze la ea, căci nicio poveste sau înregistrare video nu poate înlocui mirosul de pădure, cântecul păsărilor, senzația atingerii unui melc sau gustul unei coacăze sălbatice. Multe tabere oferă programe special concepute pentru a integra cât mai multe activități în aer liber, deci o ocazie de a vedea, simți, mirosi, încerca senzații noi, ocazia de experimenta minunile pe care ni le oferă natura. Copiii vor învăța așadar să aprecieze natura cu toate elementele acesteia. Totodată, s-a demonstrat faptul că activitățile în natură reduc simptomele de ADHD, scad nivelul de stres, îmbunătățesc dispoziția stimulează simțurile și facilitează învățarea.

Studiile au arătat că practicarea sportului poate avea un efect pozitiv asupra performanței școlare. Copiii care fac sport sunt mai concentrați și mai motivați în timpul orelor de școală, iar sportul poate ajuta la îmbunătățirea memoriei și a capacității de a învăța.

Prin practicarea sportului, copiii își dezvoltă forța, rezistența și coordonarea motorie. Aceasta contribuie la un sistem imunitar mai puternic și la reducerea riscului de boli cronice.

Participarea la echipe sportive sau jocuri în grup îi învață pe copii să lucreze în echipă, să comunice și să dezvolte relații de prietenie.

Realizările în sport construiesc încredere și determinare în rândul copiilor, ajutându-i să se simtă mai bine cu ei înșiși.

Sportul impune respectarea regulilor și a antrenorului, ceea ce contribuie la dezvoltarea auto-disciplinei și responsabilității.

Sportul învață copiii să-și organizeze timpul și să-și mențină un echilibru între studii și activități recreative.

Participarea la sporturi care necesită atenție și concentrare, cum ar fi tenisul sau șahul, dezvoltă abilități cognitive esențiale.

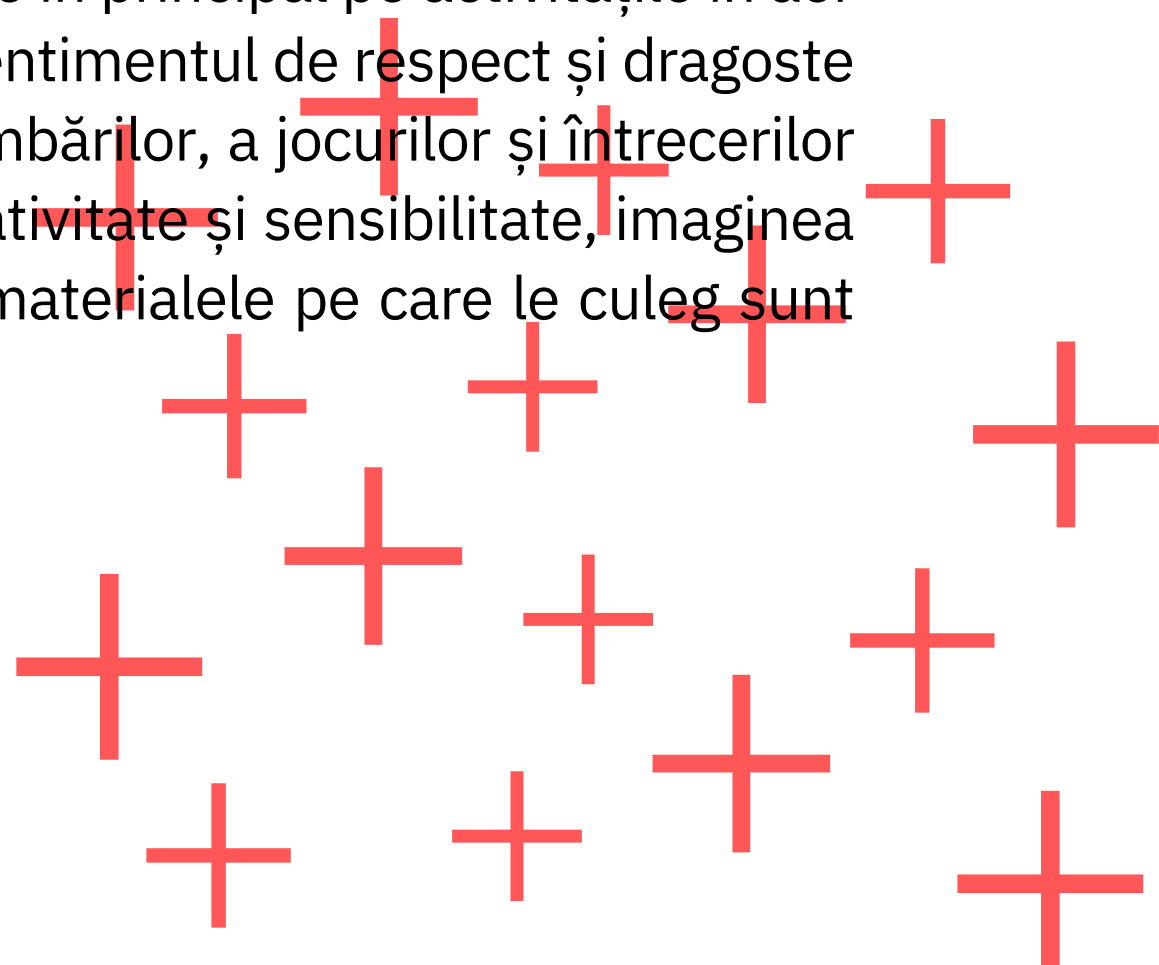
Problematika educației dobândește în societatea contemporană noi conotații, date mai ales de schimbările fără precedent din toate domeniile vieții sociale. Accentul trece de pe informativ pe formativ.

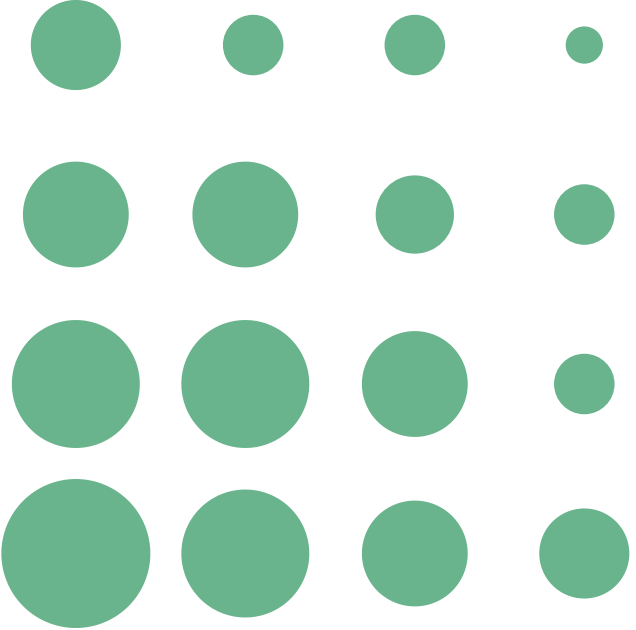
Procesul educațional din școală presupune și forme de muncă didactică complementară activităților obligatorii. În școala contemporană eficiența educației depinde de gradul în care se pregătește copilul pentru participarea la dezvoltarea de sine și de măsura în care reușește să pună bazele formării personalității copiilor.

În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială. Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional și, mai presus de toate, slab dezvoltați intelectual. Se știe că, începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

În acest cadru, învățământul are misiunea de a-i forma pe copii sub aspect psihointelectual, fizic și socioafectiv, pentru o cât mai ușoară integrare socială. Astfel de activități sunt de o reală importanță într-o lume dominată de mass media și ne referim la televizor, calculator și internet, care nu fac altceva decât să contribuie la transformarea copiilor noștri în niște persoane incapabile de a se controla comportamental, emoțional și, mai presus de toate, slab dezvoltați intelectual. Se știe că, începând de la cea mai fragedă vârstă, copiii acumulează o serie de cunoștințe punându-i în contact direct cu obiectele și fenomenele din natură.

Activitățile de acest gen cu o deosebită influență formativă, au la bază toate formele de acțiuni turistice: plimbări, excursii, tabere. În cadrul activităților organizate în mijlocul naturii, copiii se confruntă cu realitatea și percep activ, prin acțiuni directe obiectele, fenomenele, anumite locuri istorice. Fiind axate în principal pe activitățile în aer liber, în cadrul acțiunilor turistice, școlarii își pot forma sentimentul de respect și dragoste față de natură, față de om și realizările sale. În urma plimbărilor, a jocurilor și întrecerilor din excursiile în natură, copiii pot reda cu mai multă creativitate și sensibilitate, imaginea realității, în cadrul activităților de desen și modelaj, iar materialele pe care le culeg sunt folosite în activitățile practice, în jocurile de creație.

Plimbările prin parc în zilele de toamnă, frunzele ruginii, stolurile de păsări, frumusețea deosebită a acestui anotimp le vor rămâne în suflet celor mici, creându-le emoții estetice. La vârsta școlară, copiii sunt foarte receptivi la tot ce li se arată sau li se spune în legătură cu mediul, fiind dispuși să acționeze în acest sens.

Ca dascăli, trebuie să oferim în mod gradat, în acord cu particularitățile de vârstă, cunoștințe științifice, să organizăm activități educative privind protejarea mediului înconjurător: curățarea parcului, a mediului de joacă, ocrotirea unor animale.

Excursiile și taberele școlare contribuie la îmbogățirea cunoștințelor copiilor despre frumusețile țării, la educarea dragostei, respectului pentru frumosul din natură, artă, cultură, sport. Prin excursii, copiii cunosc locul natal în care au trăit, muncit și luptat înaintașii lor învățând astfel să-și iubească țara, cu trecutul și prezentul ei. Prin aceste plimbări, copiii pot cunoaște realizările oamenilor, locurile unde s-au născut, au trăit și au creat opere de artă scriitori și artiști.

Și serbarea este modalitatea eficientă de cultivare a înclinațiilor artistice ale copiilor contribuind la dezvoltarea armonioasă morală și fizică a copiilor. Cadrele didactice au un rol deosebit de important în alegerea spectacolelor, la recomandarea emisiunilor de televiziune pentru copii și selecționarea emisiunilor, programelor distractive care au o influență pozitivă.

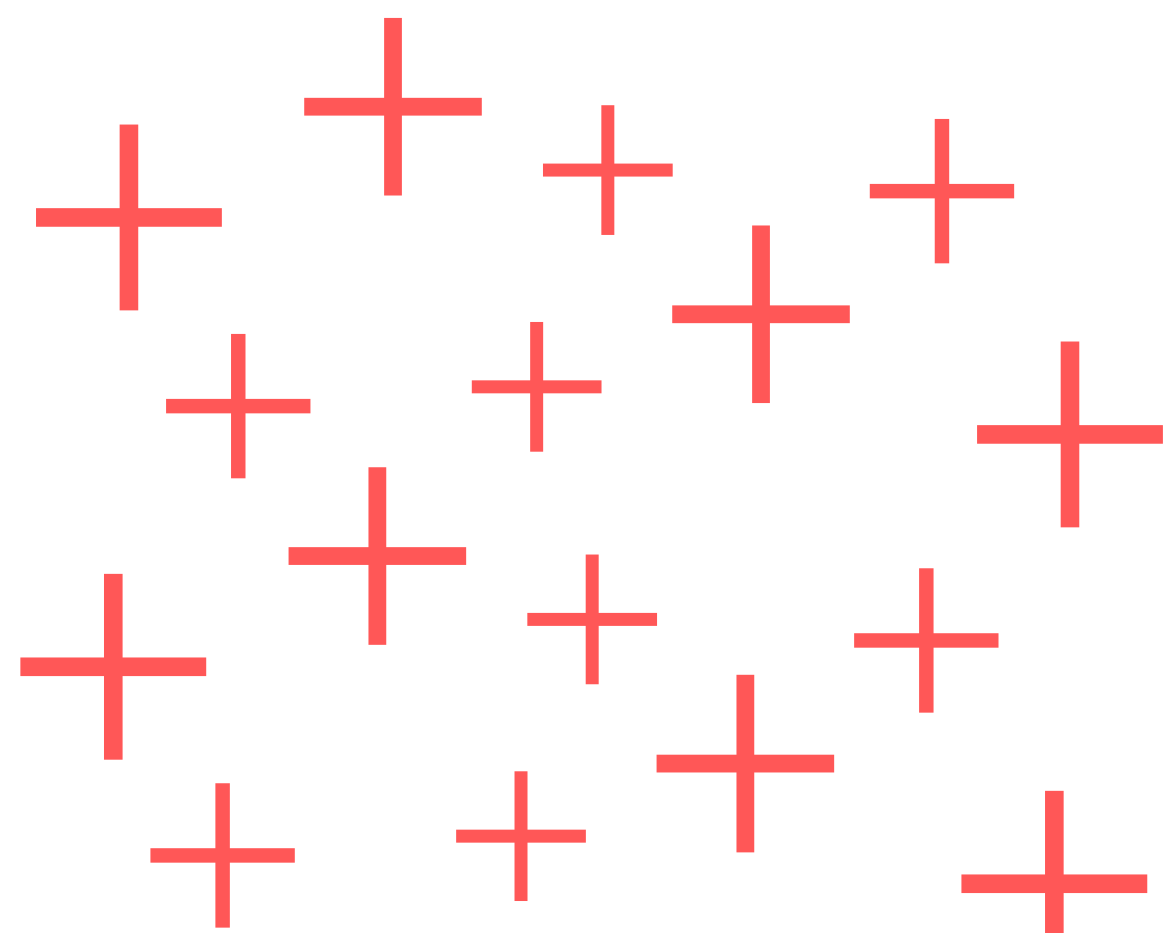
În concluzie putem spune că activitatea sportivă școlară și extracurriculară e o componentă educațională valoroasă și eficientă, căreia orice cadru didactic trebuie să-i acorde atenție, adoptând el, în primul rând, o atitudine creatoare, atât în modul de realizare al activității, cât și în relațiile cu elevii, asigurând astfel o atmosferă relaxantă care să permită stimularea creativă și dezvoltarea fizică armonioasă a elevilor.

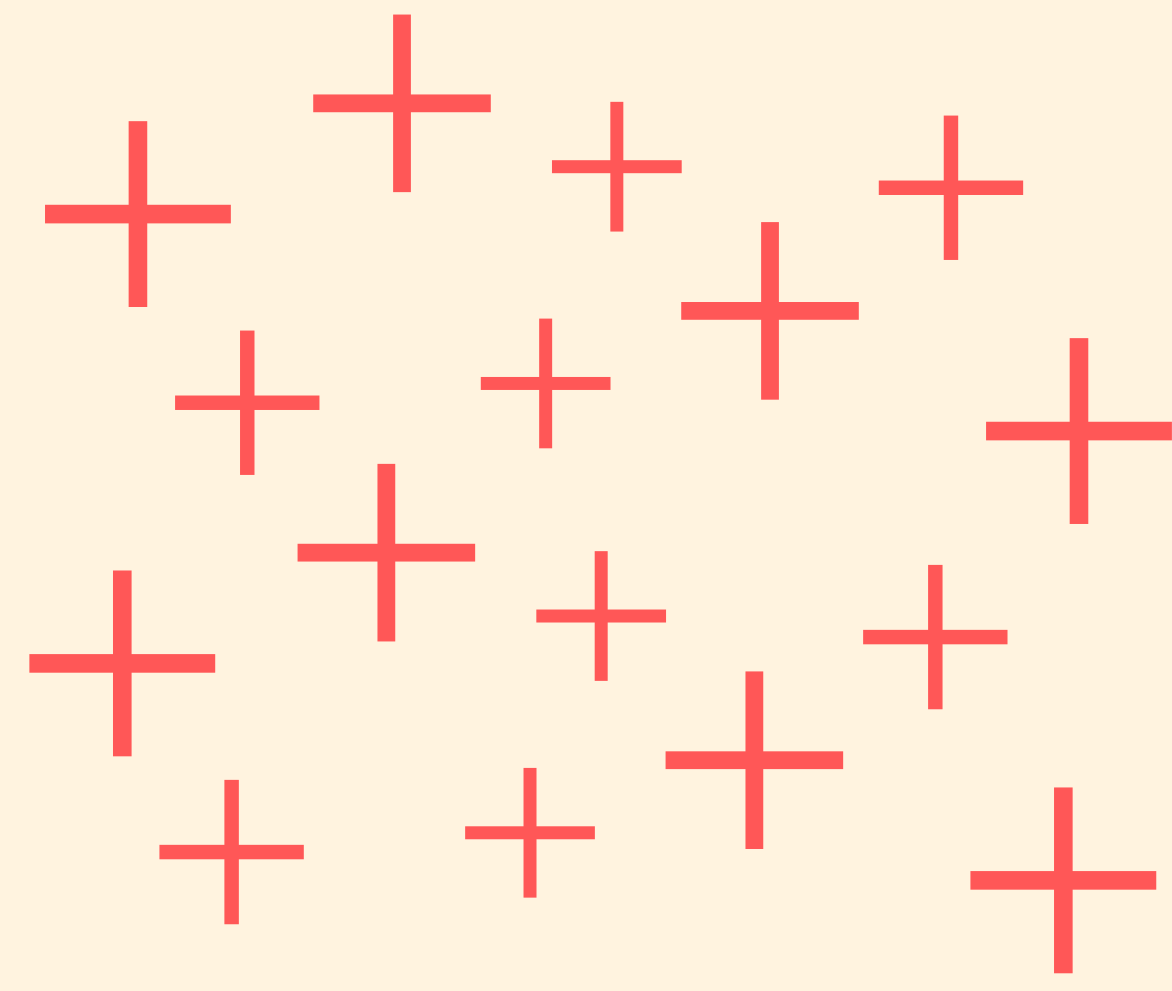
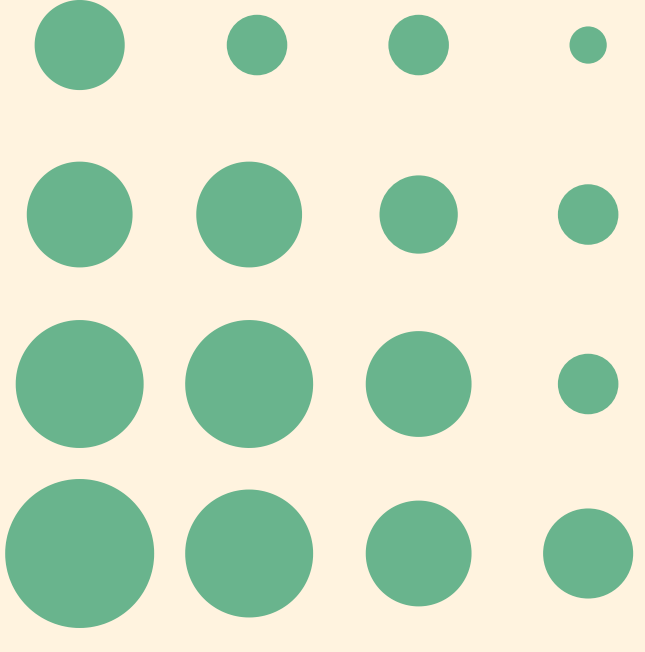
Cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților școlare și extracurriculare, ce implică activități sportive. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed-back pozitiv.

Sportul are un rol extrem de important în dezvoltarea copiilor, aducând beneficii atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic și în ceea ce privește performanța școlară. Este important să alegem un sport potrivit pentru copii și să îi încurajăm să îl practice. Prin sport, copiii își pot dezvolta aptitudini și abilități importante pentru viața lor, precum și o atitudine pozitivă față de activitățile fizice și de un stil de viață sănătos.

BIBLIOGRAFIE

1. IONESCU, M.; CHIȘ, V., Mijloace de învățământ și integrarea acestora în activitățile de instruire și autoinstruire, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 2001
2. LESPEZEANU M., Tradițional și modern în învățământul preșcolar, Editura S.C. Omfal, București, 2007

**MIOVENI, ARGES,
2024**

**ISSN 3061 - 3078
ISSN - L 3061 - 3078**